

DSP

Eén jaar ROSA

Analyse van de ROSA-aanpak

Nina Faulstich & Mensje van Puffelen

Amsterdam, Oktober 2022

Nina Faulstich

nfaulstich@dsp-groep.nl

Mensje van Puffelen

mvanpuffelen@dsp-groep.nl

Inhoud

Proloog: van de regen in de drup	4
1 Inleiding	5
1.1 Aanleiding en achtergrond	5
1.2 Onderzoeksvragen	6
1.3 Methodische opzet	6
1.4 Leeswijzer	7
2 ROSA-aanpak: hoe is het bedacht?	9
2.1 Doelen	9
2.2 Aanmelding en beoordeling	10
2.3 In de aanpak	11
2.4 Uitstroom	12
3 Het eerste jaar ROSA: beschikbare data	13
3.1 Doelen	13
3.2 Aanmelding en beoordeling	13
3.3 In de aanpak	14
3.4 Uitstroom	16
4 Het eerste jaar ROSA: ervaringen	17
4.1 Doelen	17
4.2 Aanmelding en beoordeling	18
4.3 In de aanpak	19
4.4 Uitstroom	21
5 Conclusies en aanbevelingen	22
5.1 Conclusies	22
5.2 Aanbevelingen	24
6 Bibliografie	28
Bijlage 1: Notitie analyse een jaar ROSA	29
Bijlage 2: Beoordelingskaders	
Bijlage 3: Stoplichtmethode	

Proloog: van de regen in de drup

De ROSA-aanpak is gericht op Amsterdamse meiden en jonge vrouwen die slachtoffers zijn (geweest) van (herhaald) seksueel geweld en te maken hebben met complexe problematiek. Het gaat om (zeer) jonge vrouwen die structureel worden verwaarloosd, mishandeld en uitgebuit. Jonge vrouwen die soms geen ander referentiekader hebben dan (seksueel) geweld, onzekerheid en onveiligheid. Jonge vrouwen die geen optimistisch beeld kunnen vormen van een stabiele en veilige toekomst. Met alle gevolgen van dien. Hieronder één van de voorbeelden waaruit blijkt dat casussen in de ROSA-aanpak niet alleen meervoudig complex, frustrerend, en hardnekkig zijn; ze zijn vaak erg tragisch.

Tegen de tijd dat de 19-jarige Amsterdamse Sophie (fictieve naam) wordt opgenomen in de ROSA-aanpak zijn er al enkele jaren zorgen over haar gedrag. Sophie verdwijnt met grote regelmaat, neemt overmatig drugs tot zich en "wordt gevonden met mensen die niet als gezond/gelijkwaardig of acceptabel worden gezien" (zoals met verschillende mannen van rond de 50). Er is daarnaast sprake van een chronische medische aandoening, loverboyproblematiek, samenhang slachtoffer- en ouderschap (ronselen/afpersen/mogelijk lovgirl), grenzeloos (seksueel) gedrag, drugsgebruik (mogelijk dealen) en problematische schulden.

In de loop van het ROSA-traject maakt Sophie een heftig incident mee waardoor zij in het ziekenhuis belandt met verschillende gebroken ledematen. Aldaar wordt afgestemd tussen de psychiater van het ziekenhuis en de psychiater van één van de partners betrokken bij de casus. Ze wordt opgenomen in een psychiatrische kliniek. Er wordt gesignaleerd dat de psychiatrische problematiek ook het fysieke herstel bemoeilijkt omdat er hiermee langzamer diagnostiek kan worden gedaan en de afstemming over medicatie vertraagt het proces. De ROSA-regisseur neemt in haar aantekeningen over een bezoek op: "Ze is erg versuft en zit vooral heel veel te staren. Sophie heeft een nieuwe aanval [door de chronische medische aandoening] gehad en hiermee is zij momenteel dusdanig belast dat zij in een rolstoel zit. De medicatie is dermate hoog dat ze erg traag is in reactie. Ze is nu vooral een klein beschadigd meisje."

Het lijkt na een aantal weken iets beter te gaan en net wanneer er eindelijk goed nieuws gedeeld wordt – de uitkering is toegekend en daarmee kan ook gestart worden met het afbetalen van de schulden – wordt de ROSA-regisseur gebeld door politie. Sophie zou slachtoffer zijn geworden van een geldezel-truc. "Afgelopen vrijdag had zij een uurtje verlof, en hier is zij met een jongen meegegaan die haar zou hebben gevraagd om haar bankrekening even te mogen gebruiken. Hij zou toen ongeveer 4.000 euro van haar rekening hebben gehaald. Sophie zou 100 euro krijgen, ze was te verward en is met hem meegegaan."

1 Inleiding

1.1 Aanleiding en achtergrond

Een op de acht vrouwen is ooit verkracht. Voor meisjes tussen 12 en 24 jaar oud is het risico op verkrachting vier keer groter dan gemiddeld (Centrum Seksueel Geweld). Daarnaast blijkt dat mensen met een licht verstandelijke beperking vaker slachtoffer zijn van seksueel misbruik dan mensen zonder een dergelijke beperking (Berlo, et al., 2011). Ongeveer zes op de tien vrouwen met een verstandelijke beperking wordt slachtoffer. Andere factoren die de risico's op seksueel geweld verveelvoudigen zijn; (structureel) middelengebruik (Centrum Seksueel Geweld), psychische problematiek (waaronder gevolgen van traumatische jeugdervaringen), een omgeving waarin risicogedrag wordt vertoond en armoede (Rutgers & Atria, 2019). Bovendien worden twee op de drie slachtoffers van seksueel geweld zonder hulp opnieuw slachtoffer (Centrum Seksueel Geweld).

De gemeente Amsterdam startte in februari 2020 het programma tegen Seksuele Intimidatie en Seksueel Geweld (SISG) naar aanleiding van zorgwekkende signalen uit de stadsdelen over meisjes en jonge vrouwen die te maken hebben met herhaald seksueel grensoverschrijdend gedrag, seksuele intimidatie en seksueel geweld.

Programma tegen Seksuele Intimidatie en Seksueel Geweld (SISG)

"Het programma SISG is een stevige en veelomvattende aanpak om (online en offline) seksuele intimidatie en seksueel geweld in de stad tegen te gaan. Het programma wordt uitgevoerd door het Actiecentrum Veiligheid en Zorg (AcVZ) en werkt intensief samen met vele partners: zowel gemeentelijke, als zorg- en veiligheidspartners.

(...) De voornaamste doelen van het programma zijn: meer zicht krijgen op (de ontwikkeling van) het fenomeen, bevorderen van een professionele structuur in de stad die bijdraagt aan het voorkomen en bestrijden van seksuele intimidatie en seksueel geweld en zorgen voor passende hulp en ondersteuning van slachtoffers. Het programma SISG richt zich uitsluitend op (potentiële) slachtoffers van seksuele intimidatie en seksueel geweld." (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, 2020)

Een van de maatregelen van het programma SISG is de ROSA-aanpak. De ROSA-aanpak startte eind 2020 en bestaat uit een netwerkaanpak in de stadsdelen en een stedelijke persoonsgerichte aanpak voor de meest complexe gevallen. In de netwerkaanpak worden meiden en jonge vrouwen van 13 t/m 24 jaar in kwetsbare posities vroegtijdig gesignaleerd en geholpen door de stadsdelen, de politie, zorginstanties en andere partners in de wijk. Indien nodig stromen de meiden en jonge vrouwen met meervoudige en complexe problematiek (op het snijvlak van veiligheid en zorg) door naar de persoonsgerichte aanpak. Met de ROSA-aanpak wordt samen met de jonge vrouw en de betrokken netwerkpartners ingezet op het doorbreken van de negatieve spiraal om hen een positief toekomstperspectief te bieden.

DSP-groep is begin 2022 gevraagd om te onderzoeken wat er geleerd kan worden van één jaar ROSA-aanpak. SISG wil in dat kader inzicht in wat geleerd kan worden van het eerste jaar en inzichtelijk krijgen of en waar de aanpak kan worden versterkt. Belangrijk om te vermelden is dat DSP niet de gehele ROSA-aanpak analyseert, maar een (belangrijk) deel van de persoonsgerichte aanpak. Voorliggend rapport is gebaseerd op rode draden uit negen in regie genomen casussen in 2021, beschikbare documenten en registratiedata en ervaringen van de eerste regisseur (en enige in 2021) en betrokken netwerkpartners.

1.2 Onderzoeksvragen

Met het onderzoek geven wij antwoord op de volgende hoofdvragen:

1. Wat kan worden geleerd van één jaar persoonsgerichte ROSA-aanpak?
2. Hoe kan de persoonsgerichte ROSA-aanpak worden versterkt?

1.3 Methodische opzet

In deze paragraaf leggen we verantwoording af over de gehanteerde onderzoeksaanpak. De onderzoeksvragen zijn beantwoord op basis van interviews, documenten analyse en casusanalyse. De eerste opbrengsten zijn samengevat in een notitie en besproken in een duidingssessie. Ook hebben we aan de hand van de duidingssessie een verdiepingsslag gemaakt op één van de casussen om nog beter inzicht te krijgen in de praktijk. Alle resultaten verkregen uit de dataverzameling zijn opgenomen in het rapport. Wij stuurden de opdrachtgever een eerste versie toe die zij konden voorzien van feedback. Deze feedback verwerkten wij vervolgens tot een definitief eindrapport. Werving van respondenten vond plaats via opdrachtgever.

Interview

We hielden een eerste inventariserend interview met de ROSA-regisseur en een SISG-adviseur.

Documentenanalyse

We voerden een beknopte documentanalyse uit om inzicht te krijgen in de beleidslogica, de doelgroep, de doelen, opzet en middelen, de beoogde effecten en het werkproces. Hieronder de gebruikte literatuur:

- ③ Actiecentrum Veiligheid en Zorg. (2021). *De Rosa-aanpak Voor een positief en duurzaam perspectief voor jonge vrouwen die slachtoffer zijn van (herhaald) seksueel geweld*. Amsterdam: Actiecentrum Veiligheid en Zorg.
- ③ Actiecentrum Veiligheid en Zorg. (2021). *Voortgangsrapportage SISG*. Amsterdam: Actiecentrum Veiligheid en Zorg.
- ③ Gemeente Amsterdam. (sd). *De ROSA-aanpak (flyer)*. Amsterdam: Gemeente Amsterdam.
- ③ Rammelink, A., & el Bouhdifi, B. (2021). *Werkprocesbeschrijving overlastgevende meisjes en jonge vrouwen in kwetsbare situaties J&V stadsdelen*. Amsterdam.

- ③ Stuurgroep AcVZ. (2021). *Regeling Gegevensverwerking ROSA-aanpak*. Amsterdam.

Casuïstiekonderzoek

Het casuïstiekonderzoek is gebaseerd op beschikbare registratiedata, waaronder aanmeldformulieren en logboeken (hier zijn ook de screenings van de GGD inclusief bejegeningadvies in meegenomen). Hiermee hebben we van in totaal negen casussen op hoofdlijnen achtergrondkenmerken, leefgebieden met risicofactoren, problematiek, en andere relevante variabelen geïdentificeerd. In deze analyse hebben wij enkel alle casussen opgenomen die 'in regie' zijn genomen tijdens het eerste jaar van de ROSA. De casussen waarbij de regisseur *consulteerde* zijn buiten beschouwing gelaten. Wat deze inhoudelijke werkzaamheden van de regisseur betekenen wordt in hoofdstuk 2 verder toegelicht.

Het casuïstiekonderzoek had als doel om de rode draden te onderzoeken, andere bevindingen te staven en uit te diepen en om een antwoord te zoeken op de vraag 'wat typeert de ROSA casuïstiek? .

Duidingssessie

Na de ervaringen te hebben bevroegd van de betrokken regisseur en adviseur hebben we met de betrokken partners rondom één specifieke casus de aanpak geanalyseerd. Ter voorbereiding op de duidingssessie met partners hebben wij de notitie 'Analyse één jaar ROSA' (bijlage 1) opgesteld met de voorlopige opbrengsten van het onderzoek en besprekpunten. Bij de sessie waren aanwezig:

- ③ twee ROSA-regisseurs;
- ③ een SISG-adviseur;
- ③ vertegenwoordiger van partnerorganisatie Wilskrachtzorg;
- ③ vertegenwoordiger van partnerorganisatie Detmar bewindsvoering.

We hebben ter voorbereiding op de duidingssessie ook twee individuele telefonische interviews afgenomen met vertegenwoordigers van betrokken partners die niet aanwezig konden zijn bij de duidingssessie:

- ③ Levvel
- ③ JBRA

In zowel de duidingssessie als de voorbereidende interviews stonden de volgende vragen centraal:

- ③ Wat is de meerwaarde van de ROSA-aanpak?
- ③ Wat gaat goed?
- ③ Hoe kan de ROSA-aanpak verbeterd worden voor de toekomst?

1.4 Leeswijzer

In het rapport zetten we de resultaten van de analyse uiteen. De resultaten zijn opgedeeld in vier hoofdstukken. We starten het rapport met een theoretische beschrijving van de ROSA-aanpak (hoofdstuk 2).

Hoe is de aanpak van aanmelding tot uitstroom bedacht en hoe staat dit op papier vermeld. In hoofdstuk 3 geven we de feiten en cijfers omtrent ROSA weer. Hier noteren we vanaf wanneer er hoeveel casussen zijn aangenomen, hoeveel screenings zijn gedaan, wie de aanmelders zijn en wat kenmerkend is in de casuïstiek. In hoofdstuk 4 bespreken we de ervaringen van de betrokkenen in de praktijk. Wat gaat volgens hen goed en wat kan beter? En wat zijn volgens de respondenten belangrijke lessen voor de toekomst? Hoofdstuk 2, 3, 4 en de conclusies uit hoofdstuk 5 hebben steeds dezelfde opbouw: doelen, aanmelding en beoordeling, in de aanpak en uitstroom. De aanbevelingen waarmee we dit rapport afsluiten zijn gebaseerd op al het voorgaande.

2 ROSA-aanpak: hoe is het bedacht?

In dit hoofdstuk beschrijven we hoe de ROSA-aanpak is bedacht: de opzet en uitgangspunten. We beschrijven de doelen van de persoonsgerichte ROSA-aanpak, hoe het proces van aanmelding tot uitstroom bedacht is en welke werkzaamheden daarbij horen voor de regisseur.

2.1 Doelen

De ROSA-aanpak is een persoonsgerichte aanpak voor jonge vrouwen (17-27 jaar) die slachtoffer zijn (geweest) van herhaald seksueel geweld en vastzitten in een spiraal van vernedering, geweld en schaamte. Familie en betrokken hulpverleners zijn vaak ten einde raad. Ze kunnen niet doordringen tot de jonge vrouw en krijgen geen grip op de situatie uit onvermogen, door problemen die onvoldoende worden onderkent en/of instanties die langs elkaar heen werken. Bovendien zien deze jonge vrouwen zichzelf vaak niet als slachtoffer en worden in een enkel geval zelf dader (bijvoorbeeld als ze andere jonge vrouwen ronselen voor seksuele of criminele diensten).

Met de ROSA-aanpak wordt samen met de jonge vrouw en de betrokken netwerkpartners ingezet op het doorbreken van deze negatieve spiraal om hen een positief toekomstperspectief te bieden. In het document *De Rosa-aanpak. Voor een positief en duurzaam perspectief voor jonge vrouwen die slachtoffer zijn van (herhaald) seksueel geweld* (2021, p.4) formuleert het AcVZ concreet de volgende (sub)doelstellingen van de aanpak:

Doelstellingen:

- ③ Het beperken van het risico van seksueel grensoverschrijdend (en crimineel) gedrag en het voorkomen van eventuele strafbare gedragingen.
- ③ Door middel van regievoering op een integraal plan van aanpak zorgen dat passende, op elkaar aansluitende en effectieve interventies vanuit de werelden van veiligheid, zorg en sociaal domein worden ingezet voor jonge vrouwen met complexe meervoudige problematiek, met als doel een positief en duurzaam perspectief te bieden voor hun toekomst.
- ③ Het vergroten van het gevoel van veiligheid en daarmee het tegengaan van de inperking van vrijheid van meiden en jonge vrouwen.
- ③ Vergroten van het zelfvertrouwen en veerkracht van de jonge vrouwen in de aanpak.

Subdoelstellingen:

- ③ Zicht krijgen op risicofactoren die risicogedrag onder de doelgroep versterken en beschermende factoren die risicogedrag verkleinen.
- ③ Zicht krijgen op en leren van casuïstiek. Op basis daarvan bepalen of bijstelling van de aanpak nodig is.
- ③ Ontwikkelen van passende interventies en passend zorg- en ondersteuningsaanbod, waarbij ook wordt gekeken naar interventies en aanbod die in een vroegtijdig stadium ingezet kunnen worden.

- ③ Zicht krijgen op de rol van plegers in de omgeving van de doelgroep.
- ③ Vergroten van expertise en het delen van kennis van en door partners.

2.2 Aanmelding en beoordeling

De doelgroep van de ROSA-aanpak bestaat uit jonge vrouwen die voldoen aan de volgende doelgroepomschrijving (Stuurgroep AcVZ, 2021, p. 7):

1. Vrouw in de leeftijd van 17 tot 27 jaar die (vermoedelijk) seksueel grensoverschrijdend gedrag vertoont en/of (vermoedelijk) slachtoffer is van seksueel geweld.
2. De vrouw is woonachtig in Amsterdam of heeft binding met Amsterdam.
3. Bij de vrouw is complexe problematiek aan de orde op het gebied van veiligheid en zorg (zie beoordelingskader in bijlage 2).
4. De vrouw komt niet voor in een andere persoonsgerichte aanpak van het AcVZ.

Iedereen met zorgen over welzijn of de veiligheid van jonge vrouwen kan contact opnemen met de ROSA-regisseur voor consult. als de regisseur ROSA-gerelateerde problematiek herkent kan zij consulteren en/of verwijzen naar een reguliere organisatie zoals het Meldpunt Zorg- en Woonoverlast en Veilig Thuis.

Daadwerkelijke aanmelding voor het in regie nemen van een ROSA-casus (advies of regie) dient via een convenantpartner van het AcVZ te verlopen. Dit kan door de ROSA-regisseur direct te benaderen of door contact op te nemen met het loket van het AcVZ¹. Regie vanuit het AcVZ is een opschaling indien hulpverlening of samenwerking in de reguliere keten stagneert.

De ROSA-regisseur maakt na het eerste verkennende gesprek een inschatting van de complexiteit van de problematiek. Indien de regisseur de casus passend acht voor de ROSA-aanpak, wordt meer informatie over de jonge vrouw opgevraagd bij de convenantpartners of bij de jonge vrouw zelf. Op basis van deze informatie wordt het beoordelingskader voor instroom ingevuld. Het beoordelingskader maakt deel uit van de gegevensregeling van de ROSA-aanpak (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, 2021, pp. 7, 8). Het kader bestaat uit twee onderdelen: statische en dynamische factoren. Bij afweging voor instroom worden beide onderdelen gewogen. Indien de casus voldoende punten scoort komt de jonge vrouw in aanmerking voor instroom.

Het ingevulde beoordelingskader wordt vervolgens voorgelegd aan het ROSA weegteam. Dit weegteam – bestaande uit de stedelijk projectleider van de netwerkaanpak, de projectleider van de ROSA-aanpak en tenminste twee regisseurs van het AcVZ loket – besluit uiteindelijk of instroom gewenst is. Bij instroom ontvangt de vrouw een notificatiebrief om haar te informeren dat zij is ingestroomd in de ROSA-aanpak.

¹ Het AcVZ loket is onderdeel van het Actiecentrum Veiligheid en Zorg en bereikbaar voor netwerkpartners die vastlopen in een complexe casus. De procesregisseurs van het loket ondersteunen netwerkpartners door samen de volgende stap te bepalen, opnieuw focus aan te brengen of patronen inzichtelijk te maken.

2.3 In de aanpak

Zodra de casus in regie genomen wordt binnen de aanpak, wordt de casus toebedeeld aan een van de regisseurs. Vervolgens wordt in samenspraak met de GGD besloten of een screening bij aanvang nodig is. In dat geval screent de GGD op verschillende (medische en psychiatrische) zaken om de problematiek van de desbetreffende jonge vrouw beter in kaart te brengen. Vanwege privacy voorwaarden krijgt de regisseur niet de volledig screening te zien, maar volgt een bejegeningadvies van de GGD. Dit behelst een beknopt verslag waarin vermeld staat hoe de jonge vrouw in kwestie het best te helpen.

De ROSA-regisseur voert regie op de inzet van alle bij de jonge vrouw betrokken instanties en spant zich in om patronen van slachtofferschap, criminaliteit en strafbare gedragingen te doorbreken. Daarbij kijkt de ROSA-regisseur niet enkel naar de persoon in kwestie, maar worden ook verschillende leefgebieden zoals wonen, financiën en sociale relaties meegenomen.

De aanpak is integraal en maatwerk. Het actiecentrum verwoordt de taken van de regisseur na instroom als volgt (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, 2021, p. 7):

- ③ De regisseur is verantwoordelijk voor een integraal plan van aanpak en voor de uitvoering daarvan door middel van interventies.
- ③ Het plan van aanpak wordt zo nodig aangepast en bijgesteld. De regisseur treedt zo nodig in overleg en vraagt advies.
- ③ Het herkennen van patronen en rode draden én het hierop inspelen.
- ③ Start en onderhoud van een relevant netwerk.
- ③ Het registreren van de voortgang en de resultaten van de interventies in het cliëntvolgsysteem (VEHAA).
- ③ Het plannen en voorzitten van de uitvoerdersoverleggen.
- ③ Het bijhouden van trends en ontwikkelingen in de leefwereld van de jonge vrouwen.

Naast de regierol (R) kan de regisseur ook een advies-(A) of consult- (C) rol vervullen. Consult bestaat uit het bijstaan van de aanmelder of adviesvragende organisatie door middel van een korte betrokkenheid van de regisseur of het verwijzen naar (bijvoorbeeld) de juiste partner uit het netwerk. Dit gaat dus niet om betrokkenheid op de casus zelf. Bij de adviesrol gaat het om casussen die door partners worden aangemeld bij het AcVZ loket, er wordt dan vaak om specifieke SISG expertise en/of advies van de regisseur gevraagd. Dit behelst langduriger contact dan bij consult. De casussen waarin de regisseur de regierol neemt én ook casussen waarbij de regisseur enkel een adviserende rol inneemt, worden beiden door het loket bestempeld als 'in regie genomen'. In het volgende hoofdstuk 'Het eerste jaar ROSA: beschikbare data' zullen we verder in gaan op de verdeling van werkzaamheden van de regisseur. Hoe vaak trad de regisseur in welke rol op tijdens het eerste jaar ROSA?

2.4 Uitstroom

De stuurgroep Veiligheid en Zorg heeft een aantal uitstroomcriteria geformuleerd. Allereerst wordt de jonge vrouw die in de aanpak is opgenomen na een initiële regieperiode van een jaar wederom getoetst aan het beoordelingskader (bijlage 2) door de regisseur. De regisseur legt deze toetsing voor aan de triage van het loketteam. Wanneer het loketteam vaststelt dat de persoon nog steeds voldoet aan de criteria van het beoordelingskader, kan de persoon voor een additionele 6 maanden in regie worden opgenomen. Na deze additionele 6 maanden vindt nogmaals een evaluatie plaats door het ROSA-weegteam (op basis van het door de regisseur ingevulde beoordelingskader). Als de persoon nog steeds voldoet aan de criteria, kan de persoon wederom voor 6 maanden in regie worden opgenomen. Er geldt een maximale regieperiode van 2 jaar” (Stuurgroep AcVZ, 2021, pp. 7 - 10).

Als wordt geconstateerd dat de jonge vrouw niet langer aan de criteria voldoet of de maximale regieperiode van twee jaar is bereikt, stroomt ze uit de aanpak. “In het kader van mogelijke nazorg, vindt de definitieve uitstroom plaats uiterlijk drie maanden nadat een persoon niet meer aan de criteria voldoet, of uiterlijk drie maanden nadat de maximale regieperiode is verstreken. De persoon wordt bij uitstroom genotificeerd door middel van een uitstroombrief met informatie over mogelijke nazorg (Idem).”

3 Het eerste jaar ROSA: beschikbare data

In dit hoofdstuk geven we een overzicht van de huidige stand van zaken. We beperken ons hierbij tot de data verkregen uit de aangeleverde documenten en registratiedata, waaronder aanmeldformulieren en logboeken. We zullen weergeven wat feitelijk bekend is over het eerste jaar ROSA met betrekking tot: 1) aanmelding en beoordeling; 2) de werkzaamheden van de regisseur en de rode draden in de casuïstiek (zie onder 'in de aanpak') en 3) de uitstroom.

3.1 Doelen

Na één jaar ROSA-aanpak is er nog geen data beschikbaar over de mate waarin de gestelde doelen zijn behaald. Wij kunnen hier op dit moment dus geen feitelijke uitspraken over doen.

3.2 Aanmelding en beoordeling

In het eerste jaar ROSA (2021) zijn casussen aangemeld door de volgende partners:

- 🕒 Inforsa (1x)
- 🕒 Veilig Thuis (1x)
- 🕒 WSG (2x)
- 🕒 Level (2x)
- 🕒 Jongeren Punt (JP) - West (1x)
- 🕒 Stadsdeel – Jeugd & Veiligheid – netwerkaanpak (2x)

Een deel van de ROSA casuïstiek is binnengekomen via de netwerkaanpak (stadsdeel – jeugd & veiligheid). De netwerkaanpak is een essentieel onderdeel van ROSA-aanpak; de netwerkaanpak en de persoonsgerichte aanpak kunnen niet los van elkaar gezien worden. Vaak zijn het de jonge vrouwen die tussen wal en schip vallen die vanuit de netwerkaanpak worden opgeschaald naar de persoonsgerichte aanpak. Dit kan dus gezien worden als een escalatiemodel waarbij onder andere gewerkt wordt aan bestaanszekerheid: het organiseren van huisvesting, financiën en verbinding met een sociaal netwerk.

De persoonsgerichte ROSA-aanpak is begin 2021 gestart met één ROSA-regisseur. Begin 2022 is een tweede ROSA-regisseur gestart, maar omdat wij alleen het eerste jaar ROSA analyseren, wordt de inzet van de tweede regisseur nog niet meegenomen. Het is dus goed om tijdens het lezen van deze analyse in gedachte te houden dat de uitspraken grotendeels gebaseerd zijn op de uitvoering van ROSA door één regisseur. In het eerste jaar zijn 34 casussen daadwerkelijk opgepakt door de ROSA-regisseur, dan wel in regie, dan wel vanuit advies- of consultrol. Hieronder volgt een tabel met een overzicht van het aantal casussen per type ondersteuning door de regisseur in het jaar 2021.

Type ondersteuning van ROSA-regisseur	Hoeveelheid casussen
Regie (R)	6
Advies (A)	3
Consult (C)	25

3.3 In de aanpak

In deze analyse hebben wij alleen de casussen die door de regisseur 'in regie' zijn genomen tijdens het eerste jaar ROSA-aanpak opgenomen. Dit zijn de negen casussen waarbij de regisseur procesregie deed of een adviesrol had. De casussen waarbij de regisseur *consulteerde* zijn buiten beschouwing gelaten.

Hoewel we in deze analyse alleen de advies- en regie- casussen belichten blijkt in de praktijk dat de regisseur (steeds vaker) benaderd wordt voor consult. Dit onder andere omdat steeds aandacht is voor de zichtbaarheid van de ROSA-aanpak en daarom de ROSA-regisseur beter wordt gevonden. Zorg- en Veiligheidspartners, maar bijvoorbeeld ook scholen zijn steeds beter bekend met de ROSA-aanpak. Ook de verbinding met andere gemeentelijke aanpakken wordt gezocht. Via de aanpak Schoolveiligheid is de ROSA-regisseur in 2021 gekoppeld aan een aantal scholen om te consulteren. Dit contact met de scholen kan bijvoorbeeld gericht zijn op het bespreken van SISG casuïstiek waar school zorgen over heeft of school handelingsperspectief bieden door hen te helpen bij het vinden van de juiste partners en passend hulpaanbod bij de casuïstiek.

Van de negen in regie genomen casussen zijn in het eerste jaar ROSA in totaal vier screenings gedaan door de GGD. Dit betroffen alle vier 'regie' casussen. Advies casussen worden niet gescreend door de GGD. De bejegeningadviezen zijn (naast registraties van acties en contactmomenten met andere partners) door de regisseur opgenomen in de logboeken.

Rode draden in de casuïstiek

Ondanks de verschillen tussen de jonge vrouwen die deel uitmaken van de ROSA-aanpak zijn er rode draden te ontwaren in de casussen. We inventariseerden de terugkerende thema's in de casuïstiek. Hieronder een aantal terugkerende patronen:

1 De 'Net-niet' doelgroep

De ROSA-aanpak wordt getypeerd door jonge vrouwen die tussen wal en schip vallen. De ROSA-regisseur pakt vaak zaken op van jonge vrouwen met complexe problematiek op verschillende leefgebieden, maar die 'net-niet' voldoen aan de vereisten van bepaalde instellingen. Voorbeelden die we terugzien in de casuïstiek zijn: 'net niet LVB genoeg', 'net niet verslaafd genoeg' en 'net niet psychiatrisch genoeg'.

2 Middelengebruik

Een van de veel terugkerende thema's is middelengebruik, verslaving en soms handel. Vaker wel dan niet is lachgas minimaal één van de middelen die wordt gebruikt/misbruikt.

3 Problematische partner

Als er sprake is van een relatie is die vaak onderdeel van de voorliggende problematiek. Het is vaak een afhankelijkheidsrelatie die zich kenmerkt door onvrijwilligheid, ongelijkheid en ongelijkwaardigheid.

Terugkerende patronen zijn: extreme controle, seksuele uitbuiting, seksueel en fysiek geweld. Ontwikkelingen op dit vlak zijn variërend; van het beëindigen van de relatie tot escalatie van het geweld.

4 Verstoorde familierelaties

Relaties met familieleden zijn op een enkele casus na vaak ook ernstig verstoord. In de loop van het traject komt dit thema veelal ter sprake bij het vinden van een woning/onderdak.

5 Ze hebben veelal problematische schulden

De regisseur zegt hierover: "van de huidige meiden in regie zijn er vijf met schuldenproblematiek van boven de 10.000 euro. Daarnaast zijn ze dakloos en verslaafd. Het gaat er dus niet alleen om dat we de meiden uit de schulden krijgen, er zijn meer zaken die meespelen".

6 GGZ-problematiek speelt een rol bij ten minste drie casussen

Bij sommige casussen is de vraag welke problematiek voorliggend is. De regisseur noemt een voorbeeld: "een meisje verdwijnt regelmatig voor lange tijd, wordt teruggevonden in hotels en vertoont zorgelijk gedrag. We kunnen dit meisje toeleiden naar huisvesting, maar uiteindelijk blijkt vooral de psychische problematiek voorliggend te zijn. De vraag is dan: is dit meisje een ROSA casus of is dit exclusief een GGZ casus te noemen?".

7 Structurele onveiligheid

Ze leven zelf in structurele onveiligheid maar daarnaast neemt een jonge vrouw de onveiligheid ook vaak mee. "Je voelt altijd schroom om het ene meisje te ondersteunen als het mogelijk schade toebrengt bij de andere jonge vrouwen in behandeling", aldus een medewerker van één van de zorgpartners. Denk bijvoorbeeld aan een meisje dat veel uitgaat, naar onveilige feestjes. Ze neemt haar huisgenoot mee en brengt haar ook in onveilige situaties. Of denk aan een pooier die het adres weet van een meisje en haar bedreigt, zij wordt ondergebracht op een ander adres maar is haar huisgenoot dan wel veilig?

8 Praktische ondersteuning

ROSA-meiden kunnen ook behoefte hebben aan eenvoudige/praktische ondersteuning. De ROSA-regisseur helpt jonge vrouwen met administratie en brieven van overheidsinstanties zoals belastingdienst. Door sommige jonge vrouwen worden deze brieven weggestopt en niet beantwoord omdat zij deze te moeilijk of

intimiderend vinden of omdat zij eventuele schulden bij schuldeisers niet onder ogen willen komen. Ook het inschrijven in de GBA, afsluiten van een verzekering, een DigiD aanvragen, het regelen van een laptop, studiefinanciering en een OV-chipkaart vallen allemaal binnen de mogelijke praktische ondersteuning.

3.4 Uitstroom

Er zijn vanaf eind 2020 negen casussen in regie genomen (dan wel Regie dan wel Advies). Er zijn nog geen jonge vrouwen uitgestroomd, behalve één casus die is uitgestroomd omdat deze op basis van de criteria eigenlijk niet in regie had moeten worden genomen. In alle acht overige casussen is de regisseur op dit moment nog steeds actief. Ten tijde van dit schrijven is de grens van maximaal twee jaar bij geen van de jonge vrouwen behaald.

4 Het eerste jaar ROSA: ervaringen

Dit hoofdstuk gaat over de ervaringen die respondenten het afgelopen jaar met de ROSA-aanpak hadden. In dit hoofdstuk beschrijven wij enkel de ervaringen en analyses van de ondervraagde respondenten². Aan de hand van die reflecties beantwoorden we vragen over hoe de praktijk in verhouding staat tot de uitgangspunten en voornemens. Wat gaat goed? Wat kan beter? En wat zijn volgens de respondenten belangrijke lessen voor de toekomst?

4.1 Doelen

De uitgangspunten zoals die zijn geformuleerd in de doelstellingen en subdoelstellingen zijn actueel wat betreft de ROSA-regisseurs en de adviseur SISG. Het is vooralsnog niet mogelijk om een analyse te geven van in hoeverre die doelstellingen succesvol zijn gebleken. Een jaar geeft daarvoor onvoldoende data. Maar de doelstellingen reflecteren in wezen de mentaliteit van de ROSA-aanpak – namelijk maatwerk, integraliteit en effectieve samenwerking met zorg- en veiligheidspartners. De respondenten geven allen aan dat die mentaliteit wordt toegepast. De subdoelstellingen zijn meer gericht op het lerende aspect van de ROSA-aanpak. Ook hierover stellen respondenten dat de aanpak dit in de praktijk toepast.

Er zijn wel vier terugkerende punten die door respondenten worden genoemd waarmee men werkt aan het behalen van de doelstellingen. Het zijn volgens respondenten ook punten die uniek zijn voor de ROSA-aanpak:

1. Een holistische benadering. De jonge vrouwen worden niet alleen gezien als probleemgevallen, het zijn mensen met dromen, wensen en verlangens. Er wordt dus met mededogen en medemenselijkheid gekeken en gehandeld.
2. De regisseur is geen directe zorg-/hulpverlener – en als zodanig minder gebonden door details – daardoor is ze ertoe in staat overzicht te houden.
3. De competenties van een regisseur bewerkstelligen een niet-aflatende push. “Als het niet op deze manier lukt, dan misschien op die manier.” Het gaat om creatief denken, doorzettingsvermogen en flexibel en ad hoc reageren.
4. Het netwerk van samenwerkingspartners waartoe het AcVZ toegang heeft. Zorg is vaak de enige hoek van waaruit deze jonge vrouwen worden benaderd maar het blijkt van onschatbare waarde dat het veiligheidsdomein binnen het bereik ligt van de ROSA-regisseur.

² Bij deze sessie waren aanwezig: twee ROSA-regisseurs, een SISG-adviseur, vertegenwoordigers van partnerorganisatie Wilskrachtzorg en Detmar bewindsvoering. Tijdens de sessie konden vertegenwoordigers van Levvel en JBRA niet aanwezig zijn. Daartoe hebben wij met hen een voorbereidend telefonisch interview gedaan.

4.2 Aanmelding en beoordeling

Wat de specifieke hulpvragen zijn waarmee een zorgpartner aanmeldt, verschilt zeer per casus. Soms zijn de behoeften en hulpvragen van de jonge vrouw nog niet helemaal helder als de casus in regie genomen wordt en worden ze gedurende het proces pas duidelijk. Soms komen verholde hulpvragen of zorgen later pas aan de oppervlakte en soms veranderen ze gedurende het traject. Er is dan ook niet één ROSA-aanpak; elke keer is de aanpak dat wat de jonge vrouw nodig heeft en dat verschilt per casus. Zoals gezegd: het uitgangspunt van de ROSA-aanpak is maatwerk.

“De context schetst heel erg wat we verstaan onder multiproblematiek; iemand die meerdere problemen heeft maar uit een heel warm nest komt, kan een minder urgente casus zijn dan iemand die op weinig leefgebieden problemen heeft maar helemaal geen netwerk.” – ROSA-regisseur

Een casus kan aangemeld worden omdat deze uit de zorg is verdwenen vanwege meerderjarigheid maar later weer opduiken in verband met zorgelijk gedrag. Ook kan de hulpverlening stagneren in de reguliere keten omdat de financiering voor hulp stopt omdat de jonge vrouw 18 jaar is geworden. Een ander voorbeeld uit de praktijk is dat er geen huisvesting voor de jonge vrouw gevonden wordt, bijvoorbeeld omdat zij niet zelfstandig kan wonen wegens psychische klachten, een verstandelijke beperking of zwangerschap.

Een casus kan ook teveel samenwerkende partijen hebben aangetrokken. Dit levert problemen op voor die ene zorgpartner die dan regie uitvoert. Of die nog effectief overzicht kan houden, hangt af van of de regie teveel tijd kost. In een dergelijk geval kan regie door een externe partij, zoals de ROSA-regisseur, de uitkomst bieden.

Soms is het een factor dat er een bureaucratische muur is waar men tegen oploopt waar de ROSA-regisseur wel haar weg omheen kan vinden, dit geldt vaak voor samenwerkingen met het veiligheidsdomein. In ieder geval is het een casus die vaak al enige jaren zorgelijk is en waar de reguliere hulpverlening vanwege de één of andere reden niet (meer) bekijft.

In de regel komt een aanmelding van een zorgpartner. De ROSA-regisseur vraagt tijdens het eerste gesprek met de aanmelder: “Wat denk je dat ik kan toevoegen?”. Dit om te onderzoeken of er alternatieven zijn, de ROSA-aanpak is ten slotte een laatste redmiddel. Daarnaast wil de regisseur weten of het een verzoek is voor de regie- of adviesrol. In sommige gevallen kan de aanmelder dit zelf aangeven en in sommige gevallen bepaalt de ROSA-regisseur. De vraag is in feite: Wie moet in zijn kracht gezet worden – de aanmelder of de jonge vrouw? Ten slotte is de hulpvraag van de jonge vrouw zelf essentieel.

Van de jonge vrouwen die ik nu in regie heb, zijn er vijf met schuldenproblematiek van boven de 10.000 euro, dakloos en verslaafd. Al deze meisjes hebben een wens tot verandering. Maar wát willen ze echt aanpakken, wat is hun vraag? Dat vind ik belangrijk om te weten. – ROSA-regisseur.

Na het gesprek met de aanmelder stuurt de regisseur het aanmeldformulier. In de praktijk kan het ook weleens voorkomen dat er dringend actie nodig is.

“In het geval van bloedspoed dan kan je wel gewoon gaan. Ik moet in zo’n geval wel even bellen met het bericht “hey, collega, ik heb bloedspoed ik moet nu actie ondernemen”. Dan is het geen probleem als daarna pas officieel triage³ plaatsvindt. Triage gebeurt met de mensen van het loket. – ROSA-regisseur

In theorie is beschreven (zie ook hoofdstuk 3) dat het oordeel van het ROSA weegteam doorslaggevend is of een casus instroomt in de aanpak. In de praktijk verloopt dit werkproces echter anders en is bewust gekozen voor triage met de procesregisseurs van het AcVZ loket.

Er zijn meiden en jonge vrouwen die wel te maken hebben met SISG problematiek, maar niet voldoen aan de criteria voor de persoonsgerichte aanpak. Deze meiden en jonge vrouwen zijn bijvoorbeeld onderdeel van de netwerkaanpak, of zijn in beeld bij andere zorgpartners of onder toezicht van jeugdbescherming. Volgens de SISG adviseur en ROSA-regisseur zullen dit naar schatting rond de 100 meiden zijn. Naast deze meiden zijn er echter ook meiden die helemaal onder de radar blijven.

“Ik vermoed dat als je de jonge vrouwen die niet in beeld zijn erbij optelt, dat het er misschien wel 200 zijn. De jonge vrouwen die bij ROSA terechtkomen zijn echt het topje van de ijsberg” – adviseur SISG.

4.3 In de aanpak

In ons interview met de regisseur werden de in de documentatie geformuleerde taken door haar bevestigd als de taken waarvoor ze wordt ingezet. Maar er werd wel benadrukt dat het uiteindelijk altijd gaat om maatwerk.

“Je zou willen dat er een lege puzzel ligt die we kunnen invullen aan de hand van wat iemand nodig heeft.” – ROSA-regisseur.

De regisseur beschrijft dat er alleen maar plekken zijn voor rondjes en vierkantjes – “maar ROSA-meiden zijn driehoekjes – waar kunnen die terecht?” Men moet daarom niet procesgebonden werken maar persoonsgebonden. Ook wordt outreachend werken genoemd als iets dat van belang is. Outreachend werken is een actieve manier van contact leggen met mensen in hun eigen leefwereld die daar niet altijd zelf om vragen en kan zo erger voorkomen.

Uiteindelijk zou ROSA overbodig moeten zijn, dat zou ik willen. Wij zijn deel van de keten van specialistische zorg en we voorkomen dat deze jonge vrouwen tussen wal en schip vallen. Het zijn de

³ Triage is het bepalen van de urgentie van een hulpvraag.

jonge vrouwen die 'net niet lvb genoeg', 'net niet prostituerend' of 'net niet gek genoeg' zijn. – ROSA-regisseur

Het uitgangspunt van de ROSA-aanpak is maatwerk en 'doen wat je moet doen'. Het is dan ook niet de bedoeling dat men zich blindstaart op de taken, het is belangrijker dat de regisseur bepaalde competenties heeft. De effectiviteit van de aanpak is in grote mate afhankelijk van de persoonlijkheid en competenties van de regisseur. Volgens het overgrote deel van de betrokkenen die wij spraken, is de regisseur zelfs de aanpak.

De ROSA-regisseur heeft een bepaalde mindset nodig. Voor mij is de huidige regisseur dan ook de ROSA-aanpak. Zij heeft dat. Doen wat nodig is, en als je vast zit, dan altijd nog net een stapje harder gaan. Altijd proberen te zoeken naar een oplossing. De ROSA-casussen hebben veel mazzel met de regisseur die ze oppakt. Maar ook over haar vervangster tijdens de vakantie was ik zeer te spreken: dezelfde instelling en 'haar op d'r tanden'. – partner JBRA

De regisseur moet in het bezit zijn van kwaliteiten als: oplossingsgericht, kunnen levelen met doelgroep (laagdrempelig contact), vasthoudend zijn (jonge vrouwen komen niet opdagen, te laat, etc.), tegen teleurstellingen kunnen (van veel organisaties krijg je nee te horen) en weer doorgaan, out of the box en creatief denken. Daarbij is het van belang dat de regisseur ertoe in staat is flexibel en ad hoc te reageren op ontwikkelingen.

De ROSA-regisseur kan ingeschakeld worden om een betere verbinding tussen het zorg- en veiligheidsdomein te leggen. Het veiligheidsdomein waaronder politie en straatcoaches hebben vaak beter zicht op de straatbewegingen en mogelijke (criminele) contacten die de jonge vrouw heeft. Deze informatie zorgt ervoor dat de zorg beter kan aansluiten op de leefwereld van de jonge vrouw. Dus is het hebben van een groot netwerk binnen zowel het zorg- als veiligheidsdomein van groot belang.

Het gaat erom dat je bekend bent met het aanbod aan interventies en partners. Je kan het zien als een soort gereedschapskist. Maar het gaat niet alleen om weten wát er beschikbaar is, maar minstens zo belangrijk is, weten hóe je met die gereedschapskist om moet gaan. De ROSA-regisseur heeft de skills, kennis en expertise nodig om de tools uit de kist te kunnen gebruiken. – partner JBRA

De noodzakelijkheid van een vruchtbare samenwerking tussen veiligheid en zorg is met name een terugkerend fenomeen. Dit heeft ook te maken met het feit dat de jonge vrouwen in de regel alleen maar worden gezien als slachtoffer en als zodanig wordt er niet buiten het zorgdomein gezocht naar samenwerking om de jonge vrouwen te helpen. Vanuit het zorgdomein is het niet vanzelfsprekend om veiligheidspartners in te schakelen. Zo gaf de ROSA-regisseur ook zelf aan dat die verbinding zoeken niet in haar was opgekomen toen zij nog voor een jeugdhulporganisatie werkte. Maar al deze jonge vrouwen blijken in de praktijk toch al vaak in aanraking te zijn gekomen met het veiligheidsdomein. Sommigen hebben zelf een politiemelding,

bijvoorbeeld voor een winkeldiefstal, of als ze bij familie woont waar (overlast)meldingen zijn geweest en nog weer anderen worden slachtoffer van een loverboy of pooier met een criminele geschiedenis. Het AcVZ is dan ook de uitgewezen plek om gevallen waarin de domeinen samenkomen op te pakken. Regisseurs hebben een integrale werkwijze en zijn bij uitstek gespecialiseerd in het verbinden van de domeinen zorg en veiligheid. De samenwerking met justitie, en in een specifieke casus zelfs de marechaussee, maakte dan ook al meermaals het verschil.

4.4 Uitstroom

In theorie zijn er uitstroomcriteria geformuleerd maar in praktijk moet nog blijken of dit ook haalbaar is. Er zijn vanaf eind 2020 negen casussen in regie genomen (dan wel Regie dan wel Advies). Er zijn nog geen casussen uitgestroomd en er is nog geen sprake van een casus waarin de grens van maximaal twee jaar is behaald. In de praktijk blijkt het dus nog de vraag 'wanneer kun je deze jonge vrouwen weer loslaten'? Wanneer komt het moment dat je de opschaling – dat de ROSA-aanpak is – weer zou moeten (en kunnen) afbouwen?

Omdat de ROSA-aanpak een tijdelijke opschaling betreft, komt uiteindelijk waarschijnlijk een van de reguliere partners weer aan zet. Bij uitstroom gaat het volgens de partners niet simpelweg om het kunnen afvinken van bepaalde vakjes, maar ze moeten het gevoel hebben: zij redt het wel en weet waar zij hulp moet vragen als dat nodig is. Het is belangrijk om goed te kijken wie of wat nog overblijft als een jonge vrouw uitstroomt. Natuurlijk is dit op een bepaald moment nodig, maar wanneer is lastig te bepalen.

Sommige meisjes, zoals S., zullen nooit helemaal alleen kunnen en altijd iemand nodig hebben. Ze is totaal onaangepast, al kan je niet anders dan van haar houden. S. zou alleen een gevaar zijn voor zichzelf. Ze zal altijd iemand nodig hebben die geen misbruik zal maken van haar naïviteit en onwetendheid. Professional JBRA

Volgens de betrokken partners moet er voor deze jonge vrouw een duurzaam aanspreekpunt zijn. In de ROSA-aanpak is het iemand die contact met hen opneemt, na uitstroom moet duidelijk zijn wie ze moeten bellen en wanneer. Het contact moet vanuit hen komen. Er zullen alleen goede borgingsafspraken gemaakt moeten worden met de partij die dit oppakt. Want deze jonge vrouwen kan/zal je nooit zomaar helemaal los kunnen laten.

5 Conclusies en aanbevelingen

Binnen het onderzoek is antwoord gezocht op de volgende vragen:

1. Wat kan worden geleerd van één jaar persoonsgerichte ROSA-aanpak?
2. Hoe kan de persoonsgerichte ROSA-aanpak worden versterkt?

In dit hoofdstuk gebruiken we de eerste paragraaf (conclusies) om de lessen van één jaar persoonsgerichte ROSA-aanpak samen te vatten. Vraag 2 wordt beantwoord door middel van paragraaf 2; de aanbevelingen.

5.1 Conclusies

Doelen

In hoofdstuk 2 hebben wij weergegeven hoe de aanpak op papier staat. We gaan in op de aanleiding voor de aanpak en noemen de (sub)doelen. Na één jaar ROSA is het moeilijk te beoordelen in hoeverre deze gestelde doelen daadwerkelijk worden behaald. Op basis van de gesprekken met de respondenten en onze analyse kunnen wij stellen dat de doelen absoluut door iedereen worden onderschreven. De essentie van de ROSA-aanpak behelst een groot lerend- en aanpassingsvermogen, maatwerk, integraliteit en effectieve samenwerking met zorg- en veiligheidspartners, maar na één jaar is het nog te vroeg om uitspraken te doen over het daadwerkelijke effect. In het volgende hoofdstuk 'Aanbevelingen' geven we advies voor verder onderzoek om in de toekomst o.a. beter gegronde uitspraken te doen over het behalen van de doelstellingen.

Aanmelding en beoordeling

De beschreven visie van het proces van aanmelding kon beperkt recht doen aan de praktijk. De aanmeldroute verloopt goed: het vindt plaats via het loket en de ROSA-regisseur, jonge vrouwen worden aangemeld door partners en de stappen die de procedure uiteenzet worden doorlopen door alle betrokkenen. Maar de redenen voor aanmelding variëren sterk waardoor een vaste procedure, zoals het invullen van- en wegen met- het beoordelingskader, weinig houvast geeft. Zoals de ROSA-regisseur ook stelt: de context schetst wat wordt verstaan onder multiproblematiek. "Iemand die meerdere problemen heeft maar uit een heel warm nest komt kan een minder urgente casus zijn dan iemand die op weinig leefgebieden problemen heeft maar helemaal geen netwerk." Als er op één van de leefgebieden de hoogste score wordt gehaald en op de andere niets kan dat een vertekend beeld geven van de werkelijke ernst van de problematiek. Dat betekent dat het puntensysteem van het beoordelingskader mogelijk onvoldoende de werkelijkheid weergeeft. Om dit zoveel mogelijk te beperken zijn aan de 'belangrijkste' leefgebieden de meeste punten toegekend. Op deze wijze hoeft een casus niet op *alle* leefgebieden uit het beoordelingskader maximaal te scoren om wel in te kunnen stromen in de aanpak. Het beoordelingsformulier is belangrijk als juridische rugdekking binnen de aanpak. Indien nodig moet met dit formulier aangetoond kunnen worden waarom het de ROSA-aanpak deze casus op het snijvlak van Zorg en Veiligheid in regie heeft. In de praktijk blijkt dat niet enkel de score op het

beoordelingsformulier bepalend is voor instroom, maar de casus mede wordt gewogen op basis van het aanmeldformulier en het intakegesprek. De regisseur heeft dus ook duidelijk een stem in het wel of niet instromen van een casus in de aanpak.

In de aanpak

De taken van de regisseur, de integraliteit van de aanpak en de nadruk op maatwerk zijn uitgangspunten in de visie en de praktijk. Het is hier van belang op te merken dat het volgens respondenten niet per se de te vervullen taken zijn die de aanpak tot een succes maken maar dat de kwaliteiten van de regisseur hierin doorslaggevend zijn. De regisseur moet in het bezit zijn van kwaliteiten zoals: oplossingsgericht, kunnen levellen met doelgroep (laagdrempelig contact), vasthoudend zijn (jonge vrouwen komen niet opdagen, te laat, etc.), tegen teleurstellingen kunnen (van veel organisaties krijg je nee te horen) en weer doorgaan, out of the box en creatief denken.

Ook wordt er door zowel partners als de SISG adviseur en de ROSA-regisseur speciale aandacht gevestigd op de verhouding zorg- en veiligheidsdomein die met de ROSA-aanpak effectief wordt ontstegen. Het netwerk en de middelen die de samenwerking met het veiligheidsdomein opleveren hebben al meermaals het verschil uit kunnen maken in de verloop van een casus.

Rode draden in de casuïstiek

Wat jonge vrouwen die in regie worden genomen met name kenmerkt is hoezeer ze klem zitten tussen de verschillende problemen waarbij de oplossing van de ene, de oplossing van de ander onmogelijk maakt. Verder zijn terugkerende patronen: dat er sprake is van een structureel onveilige situatie, middelengebruik, een problematische (ex)partner, verstoorde familierelaties en schulden. Uiteindelijk zijn alle jonge vrouwen die zijn opgenomen in de ROSA-aanpak uniek. De casussen tonen verschil in persoonlijkheid, achtergrond, ervaringen, (on)mogelijkheden en behoeften. Iedere jonge vrouw in de ROSA-aanpak vraagt dus ook een andere aanpak. Kort samengevat gaat het dus om maatwerk en 'doen wat er nodig is'.

Uitstroom

De uitstroomprocedure en -criteria zijn nauwkeurig opgeschreven voor de start van de ROSA-aanpak. Gezien geen van de casussen de maximale duur van twee jaar hebben bereikt of eerder zijn uitgestroomd bij toetsing, is er nog niets te zeggen over de uitstroom in de praktijk. Wel wordt door verschillende respondenten aangegeven dat ook dit maatwerk zou moeten zijn. Zoals één van hen zegt; "Sommige meisjes zullen nooit helemaal alleen kunnen en altijd iemand nodig hebben." Niet dat wordt gesteld dat de aangewezen persoon daarvoor dus de ROSA-regisseur is, maar wel is duidelijk dat op een dergelijke manier betrokkenheid nodig is als criterium waaronder een jonge vrouw kan uitstromen. Gedacht kan worden aan levenslange monitoring, begeleiding of behandeling indien nodig door een partnerorganisatie.

In de praktijk stellen respondenten dat de uitstroom veel meer afhankelijk is van een duurzaam toekomstperspectief en een gevoel dat de jonge vrouw 'het redt zonder hen'. Het gaat om bestaanszekerheid. Uiteraard zullen er in de meeste gevallen altijd partners betrokken (moeten) blijven maar de opschaling, die regievoeren vanuit het AcVZ betreft, moet niet meer nodig bevonden worden. Volgens de betrokken partners moet er voor deze jonge vrouwen in ieder geval een duurzaam aanspreekpunt zijn. Tijdens het traject in de ROSA-aanpak is er iemand die geregeld contact met hen opneemt, na uitstroom moet ook duidelijk zijn wie ze moeten bellen en wanneer. Het contact zal dan vanuit hen moeten komen. Er zullen goede borgingsafspraken gemaakt moeten worden met de partij die dit oppakt. Want deze jonge vrouwen zal je nooit helemaal los kunnen laten.

5.2 Aanbevelingen

Op basis van hierboven geformuleerde conclusies kunnen we stellen dat één jaar ROSA-aanpak zeer positief beoordeeld wordt door alle betrokkenen. De ROSA-aanpak is volgens de respondenten met name onmisbaar voor de 'net-niet'-doelgroep die anders tussen wal en schip valt. We sluiten deze analyse af met een aantal aanbevelingen op basis van onze bevindingen die de aanpak mogelijk nog verder kunnen versterken.

Invliegen van externe gespecialiseerde hulp

Drugsgebruik is een veelbesproken thema tussen de regisseur en de jonge vrouwen. Hoe hiermee om te gaan? Wat is precies de relatie tussen de problematiek van deze jonge vrouwen en drugs? Het lijkt meer een structureel probleem dan individueel en als het stelselmatig bij alle jonge vrouwen in de ROSA-aanpak een terugkerend fenomeen is, verdient het dan ook een benadering vanuit die hoek? Bovendien zou gedacht kunnen worden aan de inzet van een externe hulpverlener gespecialiseerd op verslavingsproblematiek om te adviseren bij dergelijke problematiek.

Naast een hulpverlener gespecialiseerd in drugs zou ook een vaste vraagbaak op het gebied van GGZ problematiek wenselijk zijn. Zoals eerder genoemd in de analyse speelt bij veel ROSA casussen GGZ problematiek een rol.

Aandacht voor de naderende einddata en uitstroom

Uitstroomvoorwaarden zijn wel geformuleerd maar er is nog onvoldoende duidelijk of deze in de praktijk volledig werkbaar zijn. Men is nog niet op dit punt gekomen bij de jonge vrouwen die nu in de aanpak zitten. Dit is een aandachtspunt voor komende tijd want komend jaar zijn er een aantal casussen wel langer dan 1,5 jaar in regie. Het is belangrijk om intern en met partners om de tafel te gaan zitten en samen afspraken te maken over wanneer een jonge vrouw losgelaten kan worden en wat daarvoor de randvoorwaarden zijn.

Naamsbekendheid ROSA-aanpak vergroten

Hoewel de ROSA-aanpak na één jaar al steeds beter bekend is in het professionele veld heeft het vergroten van de naamsbekendheid komende periode nog wel aandacht. Sommige partners zijn nog niet bekend met ROSA en dat kan beter. Er zijn nog meer Amsterdamse meiden en jonge vrouwen met dergelijke problematiek, en die verdienen allemaal de hulp die de ROSA-aanpak kan bieden. Om de instroom van casuïstiek in de ROSA-aanpak te vergroten is het belangrijk om in te zetten op zichtbaarheid.

Prioritering van ROSA doelgroep bij partners

In de praktijk loopt de regisseur vaak tegen de spreekwoordelijke muur op als gezocht wordt naar mogelijkheden binnen vastlopende ROSA casuïstiek. Bijvoorbeeld tijdens het zoeken naar geschikte (tijdelijke) woonruimte. De ROSA-regisseur krijgt vaak te maken met lange wachttijden als het gaat om bijvoorbeeld wonen en opvang. Ze sluiten net als hulpverleners van andere organisaties zoals Levvel achteraan in de rij als zij een aanvraag doen. Mogelijk zou in de toekomst met partnerorganisaties zoals de GGD gekeken kunnen worden of samenwerkingsafspraken gemaakt kunnen worden over prioritering van de ROSA doelgroep in uitzonderlijke gevallen.

Registratie en monitoring

In de procedures rondom registratie en monitoring is er ruimte voor verbetering.

Aanmeldformulier

Allereerst: op dit moment zijn de ingevulde aanvraagformulieren nog te weinig informatief. De hoogstnoodzakelijke informatie staat vermeld, maar redenen van aanmelding en gevraagde inzet van ROSA zijn beperkt geformuleerd. Zoals eerder genoemd wordt in sommige gevallen de echte hulpvraag binnen de casus pas duidelijk(er) gedurende het traject. Desondanks is het wenselijk om bij aanmelding alle beschikbare informatie van verschillende partnerorganisaties over de casus te verzamelen, zodat zo goed als mogelijk een beginsituatie geschetst wordt en passende hulp geleverd kan worden.

Beoordelingskader

Ten tweede: er wordt gewerkt met een beoordelingskader dat ingevuld wordt door de regisseur. Volgens de ROSA-regisseur leent deze doelgroep met bijbehorende problematiek zich in veel gevallen niet voor een afvinklijst, daar is het vaak te complex voor. Omdat enkel het beoordelingskader niet het complete beeld geeft wordt de casus mede gewogen op basis van het intakegesprek en een aanvraagformulier. In de praktijk laat de regisseur wel degelijk alle vragen voorbij komen in het gesprek met de aanmelder, maar wordt niet altijd even nauwkeurig geregistreerd omdat het invullen van een dergelijke lijst als te tijdrovend wordt gezien.

Logboekregistratie

Ook op het gebied van logboekregistratie is verbetering mogelijk. Aangezien de regisseur tot voor kort de enige ROSA-regisseur was behoeftte het administratieve gedeelte minder aandacht. Maar voor de toekomst is het belangrijk om beter te registreren om de aanpak minder persoonsafhankelijk en daarmee duurzamer en beter overdraagbaar te maken. Bovendien geeft het juridische rugdekking. Als er iets met een jonge vrouw gebeurt, dan is wel belangrijk dat alle bemoeienis met deze jonge vrouw geregistreerd staat. Alhoewel het begrijpelijk is dat administratie lage prioriteit heeft behoeftte het toch aandacht. Om de werkwijze enigszins te operationaliseren (bijvoorbeeld omdat de regisseur uitvalt of er een nieuwe regisseur aansluit) is het van belang dat er basaal iets op papier staat. Het is voor de toekomst wellicht goed te kijken samen met regisseur(s) naar een beter werkbaar registratiewijze voor alle bemoeienissen.

GGD screenings

Tot slot zou nog meer aandacht besteed kunnen worden aan het proces rondom de GGD screenings. Op dit moment worden screenings enkel uitgevoerd indien ROSA-regisseur en GGD samen bevinden dat dit wenselijk is bij instroom in de aanpak. In de praktijk is dit in 2021 maar bij vier casussen gebeurd. Volgens de SISG adviseurs leveren de bejegeningadviezen wel nieuwe, interessante informatie op. Wellicht is het interessant een kleine casusanalyse met betrekking tot deze screenings uit te voeren: wat kan je over deze doelgroep zeggen? Wat valt op bij de casussen die niet gescreend zijn t.o.v. die wel gescreend zijn? Wat zegt dit over de casus (wat we op basis van het aanmeldformulier mogelijk nog niet wisten)?

Verder onderzoek

Voorliggend rapport is zoals eerder vermeld geen analyse van de gehele ROSA-aanpak en beperkt zich slechts tot het eerste jaar. We hebben een (belangrijk) deel van de persoonsgerichte aanpak geanalyseerd en het rapport is gebaseerd op de rode draden uit negen in regie genomen casussen in 2021, beschikbare documenten en registratiedata en ervaringen van de eerste regisseur (en enige in 2021) en betrokken netwerkpartners. Ons advies is om de aanpak op termijn breder te evalueren.

Zoals hierboven beschreven behoeftte het beoordelingskader naar ons idee in de komende tijd extra aandacht. De regisseur geeft aan dat het voor haar in sommige gevallen moeilijk werkbaar is omdat de complexe casuïstiek in de ROSA-aanpak zich niet leent om te scoren via dit kader. Naar ons idee zou het raadzaam zijn om verder inhoudelijk onderzoek te doen naar de gebruiksvriendelijkheid en waardebeoordeling van het beoordelingskader.

Daarnaast adviseren wij om verder te onderzoeken hoe registratie en monitoring van de aanpak verbeterd kan worden. Zoals eerder genoemd ligt de prioriteit hier veelal niet. Opnieuw geldt dat het logisch is dat administratieve werkzaamheden stuiten op weerstand. Want het houdt de regisseur en anderen van het werk dat er echt toe doet. Maar om te weten hoe effectief de interventies zijn en wat de aanpak de jonge vrouwen biedt is het handig om vooruitgang te monitoren.

Wij stellen voor om te onderzoeken of inzet van de 'stoplichtmethode' behulpzaam kan zijn om monitoring te vergemakkelijken. De verschillende leefgebieden kunnen dan op rood, oranje, geel, blauw of groen staan. Zo wordt sneller overzichtelijk welke resultaten worden geboekt maar het is ook gereedschap om in te zetten voor evaluatie met de jonge vrouwen zelf en/of andere betrokken partners. Dergelijke evaluerende momenten kunnen ook ingezet worden in de aanpak en motiverend werken waardoor het niet alleen administratieve rompslomp is die de taken van de regisseur verzwaart. Het kan dan een aanvulling zijn op de aanpak. Zie ter inspiratie het voorbeeld van de PGA monitor in bijlage 3 (Veiligheidscoalitie Midden-Nederland).

Overall is het op dit moment niet mogelijk om uitspraken te doen in hoeverre de uitvoering van de aanpak bijdraagt aan het verwezenlijken van de geformuleerde doelstellingen. Er is onvoldoende data om te beoordelen hoe snel het verwezenlijken van bepaalde doelstellingen gaat, hoe goed het gaat en welke beter en welke minder goed lopen. We bevelen daarom aan om verder onderzoek te doen op een later moment. Het is dan ook interessant om de jonge vrouwen zelf aan het woord te laten. Waar hebben zij het meest aan gehad? Waar zitten verbeterpunten volgens hen?

6 Bibliografie

- Actiecentrum Veiligheid en Zorg. (2020). *Voortgangsrapportage SISG*. Amsterdam: Actiecentrum Veiligheid en Zorg. Opgeroepen op juli 20, 2022, van https://assets.amsterdam.nl/publish/pages/935760/voortgangsrapportage_sisg_2020.pdf
- Actiecentrum Veiligheid en Zorg. (2021). *De Rosa-aanpak Voor een positief en duurzaam perspectief voor jonge vrouwen die slachtoffer zijn van (herhaald) seksueel geweld*. Amsterdam: Actiecentrum Veiligheid en Zorg.
- Berlo, W. v., Haas, S. d., Oosten, N. v., Dijk, L. v., Brants, L., Tonnon, S., & Storms, O. (2011). *Beperkt weerbaar*. Utrecht: Rutgers WPF/MOVISIE.
- Centrum Seksueel Geweld. (sd). *Flyer factsheet*. Opgeroepen op juli 20, 2022, van <https://centrumseksueelgeweld.nl/wp-content/uploads/2020/01/FIER005-Flyers-factsheet-NL.jpg>
- Gemeente Amsterdam. (sd). *De ROSA-aanpak (flyer)*. Amsterdam: Gemeente Amsterdam.
- Rommelink, A., & el Bouhdifi, B. (2021). *Werkprocesbeschrijving overlastgevende meisjes en – jonge vrouwen in kwetsbare situaties J&V stadsdelen*. Amsterdam.
- Rutgers & Atria. (2019). *Factsheet Fysiek, seksueel en cybergeweld vanwege gender: definities, cijfers en risicofactoren*. Rutgers. Opgeroepen op juli 20, 2022, van <https://prod-cdn.atria.nl/wp-content/uploads/sites/3/2019/10/15164507/Factsheet-fysiek-seksueel-cybergeweld-vanwege-gender.pdf>
- Stuurgroep AcVZ. (2021). *Regeling Gegevensverwerking ROSA-aanpak*. Amsterdam.
- Timmermans, M., Kuin, M., & Leerdam, J. v. (2019). *Evaluatie Regeling Uitstapprogramma's Prostitutie (RUPS II)*. Amsterdam: Regioplan en Cebeon.
- Veiligheidscoalitie Midden-Nederland. (sd). *PGA monitor*. Veiligheidscoalitie Midden-Nederland. Opgeroepen op juli 29, 2022, van <https://veiligheidscoalitie.nl/action/?action=download&id=2340#:~:text=In%20het%20PGA%2DFor%20mulier%20staan,Sociaal%20Netwerk%20en%20Justitie%20en>

Bijlage 1: Notitie analyse een jaar ROSA

Het programma Seksuele Intimidatie en Seksueel Geweld (SISG) van het Actiecentrum Veiligheid en Zorg (AcVZ) heeft DSP-groep gevraagd om te onderzoeken wat er geleerd kan worden van één jaar ROSA-aanpak. Het doel is om beter zicht te krijgen op de meerwaarde van de ROSA-aanpak en inzichtelijk te maken waar verbetering mogelijk is. Hierin staat de casuïstiek die in het eerste jaar in regie is genomen vanuit de ROSA-aanpak centraal.

Deel van dit onderzoek is de groepssessie van donderdag 7 juli waarvoor je bent uitgenodigd. Ter voorbereiding van deze sessie hebben wij voorliggende notitie opgesteld. We gaan hierbij in op de volgende thema's: Opzet en context, proces in de praktijk en ontwikkeling van behoeften en hulpvragen. Per thema hebben we een aantal vragen opgesteld waar wij graag jullie perspectief op willen hebben. De vragen vind je hieronder als deel 1 en vervolgens zullen we de eerste resultaten van het lopende onderzoek beschrijven in deel 2. Deze resultaten zijn gebaseerd op een documentenstudie, een interview met twee programmaleden SISG (regisseur en adviseur), het ROSA-aanmeldformulier en de registraties en logboeken van de ROSA-casuïstiek. De vragen zullen dienen als leidraad voor de groepssessie en de notitie dient als informatie ter voorbereiding.

Deel I: Vragen

Opzet en context

- Waarom is de ROSA-aanpak nodig?
- Wat zou er met casus S gebeuren als de ROSA-aanpak er niet was?

Proces in de praktijk

In de notitie hebben wij het proces in de praktijk beschreven op basis van informatie uit een eerste interview en document- en casuïstiek analyse.

- Sluit onze beschrijving van het proces in de praktijk aan bij jullie ervaringen met de ROSA-aanpak?
- In hoeverre ervaren jullie belemmeringen in de huidige ROSA-aanpak?
- Wat is er nodig om de ROSA-aanpak te verbeteren?
- Wanneer zou een ROSA meisje naar jullie idee moeten uitstromen? Wat zouden de voorwaarden voor afschalen moeten zijn?

Ontwikkelingen behoeften en hulpvragen

- Zijn deze rode draden uit de casuïstiek herkenbaar voor jullie?
- Hebben jullie toevoegingen?

Deel II: Eerste resultaten

In dit tweede deel van deze notitie bespreken we de eerste resultaten

Context en opzet

De hoofddoelstelling van de ROSA-aanpak luidt: "De persoonsgerichte aanpak heeft als doel samen met de jonge vrouw, de betrokken netwerkpartners en de ROSA regisseur een integraal plan van aanpak te maken en

uit te voeren om haar een beter toekomstperspectief te bieden” (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, 2021, p. 4).⁴ Deze doelstelling bepaalt de keuzes in de vormgeving van de aanpak.

Indien een jonge vrouw (17-27 jaar) te maken heeft met complexe problematiek kan zij worden aangemeld bij de persoonsgerichte Rosa-aanpak en krijgt zij een ROSA-regisseur toegewezen (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, 2021, p. 7).

Naast de regierol (R) kan de regisseur ook andere rollen en taken vervullen, namelijk: advies (A) of consult (C). Consult is eenmalig op weg helpen of verwijzen naar (bijvoorbeeld) de juiste partner uit het netwerk. Bij de adviesrol gaat het om casussen die door partners worden aangemeld bij het AcVZ loket, er wordt dan vaak om specifieke SISG expertise en/of advies van de regisseur gevraagd. Dit behelst langduriger contact dan bij consult.

Enigszins verwarrend kan zijn dat naast de casussen waarin de regisseur de regierol neemt, ook casussen waarbij de regisseur enkel een adviserende rol inneemt, door het loket worden bestempeld als ‘in regie genomen’. In deze analyse hebben wij alle casussen die door de regisseur in regie zijn genomen tijdens het eerste jaar ROSA-aanpak. Dit zijn de casussen waarbij de regisseur procesregie deed of een adviesrol had. De casussen waarbij de regisseur enkel consulteerde zijn in deze analyse buiten beschouwing gelaten.

Instroom casuïstiek ROSA 2021

Type ondersteuning van ROSA regisseur	Hoeveelheid casussen
Regie (R)	5
Advies (A)	3
Consult (C)	25

Proces in de praktijk

Aanmelding

Iedereen met zorgen over het welzijn of veiligheid van een meisje zou in principe contact op kunnen nemen met de regisseur voor een consult. Als de regisseur ROSA gerelateerde problematiek herkent kan zij consulteren en/of doorverwijzen naar een van de partnerorganisaties zoals het Meldpunt of Veilig Thuis. Een van deze partners is in zo een geval eerst aan zet. Daadwerkelijke aanmelding voor het in regie nemen van een ROSA casus (advies of regie) dient via een convenantpartner van het AcVZ te verlopen. Regie vanuit het AcVZ is een opschaling indien hulpverlening of samenwerking in de reguliere keten stagneert. In het eerste jaar ROSA zijn casussen aangemeld door de volgende partners:

- ③ Inforsa
- ③ Veilig Thuis
- ③ WSG
- ③ Levvel
- ③ Stadsdeel – Jeugd&Veiligheid
- ③ Jongeren Service Punt (JSP) - West

Na aanmelding toetst de regisseur een casus aan de hand van het vierogen-principe, om hiermee te wegen of de casus passend is binnen de Rosa-aanpak.

⁴ Verdere (sub)doelstellingen zijn wel geformuleerd door het AcVZ maar voor de vragen uit deze notitie niet van belang.

De ROSA-regisseur vraagt tijdens het eerste gesprek met de aanmelder; “wat denk je dat ik kan toevoegen?” Dit om te voorkomen dat problematiek die anderzijds kan worden behandeld bij de ROSA-aanpak komt te liggen. Daarnaast wil de ROSA regisseur weten of het een verzoek is voor de regie- of adviesrol. Wie moet in zijn kracht gezet worden – de aanmelder of het meisje? Na het gesprek met de aanmelder stuurt de regisseur het aanmeldformulier.

Het beoordelingskader voor de instroom van jonge vrouwen maakt deel uit van de gegevensregeling van de ROSA-aanpak (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, 2021, pp. 7, 8). Het beoordelingskader wordt ingevuld door een regisseur van de aanpak met behulp van informatie van convenantpartijen en de jonge vrouw zelf. Het ingevulde beoordelingskader wordt voorgelegd aan het ROSA-weegteam dat beslist over de opname van een persoon in de aanpak.

Na instroom

Zowel in de praktijk als in de documenten wordt benadrukt dat de aanpak integraal is en maatwerk moet zijn. Het actiecentrum verwoordt de taken van de regisseur na instroom als volgt (Actiecentrum Veiligheid en Zorg, 2021, p. 7):

- een integraal plan van aanpak en voor de uitvoering daarvan door middel van interventies;
- Het plan van aanpak wordt zo nodig aangepast en bijgesteld. De regisseur treedt zo nodig in overleg en vraagt advies.
- Het herkennen van patronen en rode draden én speelt hierop in;
- Start en onderhoud van een relevant netwerk;
- Het registreren van de voortgang en de resultaten van de interventies in het cliëntvolgsysteem (VEHAA);
- Het plannen en voorzitten van de uitvoerdersoverleggen;
- Het bijhouden van trends en ontwikkelingen in de leefwereld van de jonge vrouwen.

In ons interview met de regisseur werden deze taken bevestigd en werd benadrukt dat het uiteindelijk altijd gaat om maatwerk. “Je zou willen dat er een lege puzzel ligt die we kunnen invullen aan de hand van wat iemand nodig heeft.” De regisseur beschrijft het alsof er alleen maar plekken zijn voor rondjes en vierkantjes – “maar ROSA-meisjes zijn driehoekjes – waar kunnen die terecht?” Men moet daarom niet procesgebonden werken maar cliëntgebonden. Ook wordt outreachend werken genoemd als iets dat van belang is.

Outreachend werken kan erger voorkomen.

De vraag over wanneer een casus uitstroomt kan nog niet geheel helder worden beantwoord. Op dit moment zijn er nog geen duidelijke uitstroomcriteria geformuleerd en zijn ook nog geen meisjes uitgestroomd. In alle casussen die sinds de start van de ROSA-aanpak in regie zijn genomen is de regisseur nog steeds actief.

Omdat de ROSA-aanpak een opschaling betreft komt uiteindelijk waarschijnlijk een van de reguliere partners weer aan zet. De ROSA regisseur heeft namelijk geen mandaat en geen geld, “ik heb alleen mijzelf. Het kan zijn dat ik er 4 jaar bij blijf: het gaat over de interventiepleger, hoe lang zij (kunnen) doen wat ze moeten doen”.

Het uitgangspunt van de ROSA-aanpak is dus kort samengevat: maatwerk en ‘doen wat je moet doen’. Van belang is dat de regisseur ertoe in staat is flexibel en ad hoc te reageren op ontwikkelingen. Sowieso is de effectiviteit van de aanpak in grote mate afhankelijk van de persoonlijkheid en competenties van de regisseur.

De regisseur moet in het bezit zijn van kwaliteiten zoals: oplossingsgericht, goede samenwerking met netwerk, laagdrempelig contact en kunnen levellen met doelgroep, vasthoudend (meiden komen niet opdagen, te laat, etc.), tegen teleurstellingen kunnen (van veel organisaties krijg je nee te horen) en weer doorgaan, out of the box en creatief denken.

Ontwikkeling behoeften en hulpvragen tijdens ROSA-traject

Centraal staat het doel van de aanpak: het verbeteren van haar toekomstperspectief. Daartoe worden middelen en interventies ingezet vanuit een integrale clientgerichte aanpak. Dat is moeilijk te kwantificeren, wanneer werkt het en wat heeft dan gewerkt?

Hardop vragen de programmaleden SISG zich dan ook wel eens af, waar doen we het eigenlijk voor, wat bereiken we nou echt? Met elkaar beantwoorden ze dan de vragen: wat zou er met deze meisjes zijn gebeurd als wij er niet waren, als de ROSA-aanpak er niet was? De onvermoeibare inzet en 'te doen wat nodig is' van de regisseur en andere programmaleden om het toekomstperspectief van deze meiden te vergroten maakt dat het werkt en resultaten (soms in kleine stapjes) worden behaald.

Alle ROSA meisjes zijn uniek⁵. De casussen tonen verschil in persoonlijkheid, achtergrond, ervaringen, (on)mogelijkheden en behoeften. Ieder ROSA meisje vraagt dus ook een andere aanpak. Soms zijn de behoeften en hulpvragen van het meisje nog niet helder als de casus in regie genomen wordt en worden ze gedurende het proces pas duidelijk. Regelmatig komen verholde hulpvragen of zorgen later pas aan de oppervlakte. En soms veranderen ze gedurende het traject.

De ontwikkelingen in behoeften en hulpvragen lopen (logischerwijs) synchroon met de ontwikkelingen in het leven van een meisje. Er is dan ook niet één ROSA-aanpak, elke keer is de aanpak geënt op wat het meisje nodig heeft en dat verschilt per casus.

Ondanks de verschillen tussen de ROSA meisjes, zien wij ook rode draden in de casussen die wij geanalyseerd hebben. Hieronder een aantal terugkerende opvallendheden puntsgewijs opgesomd:

- Meisjes laten afspraken schieten, reageren niet op communicatie. Er is vaak geen vat op te krijgen – soms verdwijnen ze geheel uit zicht uren- tot maandenlang. Toch geldt voor alle meiden in de ROSA-aanpak dat ze hulp willen.
- Een van de veel terugkerende thema's is middelengebruik, verslaving en soms handel. Vaker wel dan niet is lachgas minimaal één van de middelen die wordt gebruikt/misbruikt. Drugsgebruik is een besproken thema tussen de regisseur en de meiden. Maar hoe hiermee om te gaan? Wat is precies de relatie tussen de problematiek van deze meiden en drugs? Het lijkt meer een structureel probleem dan individueel en als het stelselmatig bij alle ROSA-meisjes een terugkerend fenomeen is, verdient het dan ook een benadering vanuit die hoek? Bovendien zou gedacht kunnen worden aan de inzet van een extra hulpverlener gespecialiseerd op verslavingsproblematiek.
- De ROSA-aanpak wordt getypeerd door meisjes die tussen wal en schip vallen. De ROSA regisseur pakt vaak zaken op van meisjes met complexe problematiek op verschillende leefgebieden, maar die 'net-niet'

⁵ Alle in regie genomen casussen zijn anoniem geanalyseerd, waarbij per meisje in ieder geval achtergrondkenmerken, typologie problematiek en leefgebieden met risico- en beschermende factoren in kaart zijn gebracht.

voldoen aan de vereisten van bepaalde instellingen. Voorbeelden die we terugzien in de casuïstiek zijn 'net niet LVB genoeg', 'net niet verslaafd genoeg' en 'net niet psychiatrisch genoeg'.

- ROSA meisjes kunnen ook behoefte hebben aan eenvoudige/praktische ondersteuning. De ROSA regisseur helpt meiden met administratie en brieven van overheidsinstanties zoals belastingdienst. Door sommige meiden worden deze brieven weggestopt en niet beantwoord omdat zij deze te moeilijk of intimiderend vinden of omdat zij eventuele schulden bij schuldeisers niet onder ogen willen komen. Ook het inschrijven in de GBA, afsluiten van een verzekering, een DigiD aanvragen, het regelen van een laptop, studiefinanciering en een OV-chipkaart vallen allemaal binnen de mogelijke praktische ondersteuning.
- Als er sprake is van een relatie is die in de regel deel van de voorliggende problematiek. Terugkerende patronen zijn, loverboyproblematiek, extreme controle, seksuele uitbuiting, seksueel en fysiek geweld. Ontwikkelingen op dit vlak zijn variërend; van het beëindigen van de relatie tot escalatie van het geweld.
- Relaties met familieleden zijn op een enkele casus na vaak ook ernstig verstoord. In de loop van het traject komt dit thema veelal ter sprake bij het vinden van een woning/onderdak.
- Ze hebben veelal problematische schulden.
- GGZ-problematiek speelt een rol bij ten minste drie casussen.

Bijlage 2: Beoordelingskader

Het kader bestaat uit twee onderdelen: de statische factoren en de dynamische factoren. De statische factoren benoemen onveranderlijke feiten uit het verleden van de jonge vrouw, bijvoorbeeld registraties/meldingen bij convenantpartners, zoals de politie. De dynamische factoren zijn gebaseerd op verschillende risicotaxatie-instrumenten zoals de 'Recidive Inschattingsschaal' en het 'Risico's en Behoeftetaxatie-instrument voor Jongvolwassenen'.

"Bij de afweging worden zowel de statische als de dynamische factoren gewogen. Voor de statische factoren kan een totaal van 30 punten behaald worden. Om te kunnen instromen moet de vrouw tenminste 15 punten behalen. De dynamische factoren behoeven een score van tenminste 17 van de 52 punten om te kunnen instromen" (Stuurgroep AcVZ, 2021) .

A. Statische factoren	Ja/nee?	Aantal punten	Score
De professional stelt vast, op basis van herhaalde contacten en interventies, dat voortzetten van interventies uitsluitend uit de eigen keten niet meer volstaat	Ja/nee	5	
De professional stelt vast dat de vrouw in de afgelopen 2 jaar minimaal 10 maal geregistreerd is als betrokkene bij een incident waarbij sprake was van zorgelijk en/of grensoverschrijdend en/of overlastgevend gedrag (bijvoorbeeld: huiselijk geweld, SAOA melding, zwerven, ruzie of twist).	Ja/nee	5	
De professional stelt vast dat de vrouw de afgelopen 5 jaar (vermoedelijk) als slachtoffer en/of pleger te maken heeft gehad met huiselijk geweld	Ja/nee	3	
De vrouw is als minderjarige onder toezicht gesteld	Ja/nee	1	
De vrouw heeft de afgelopen 5 jaar een (jeugd)reclasseringsmaatregel opgelegd gekregen	Ja/nee	3	
De vrouw is in de afgelopen 5 jaar veroordeeld tot (jeugd)detentie	Ja/nee	3	
Over of door de vrouw is in de afgelopen 5 jaar een zorgmelding gedaan en/of betrokkenheid geweest van zorg- of hulpverleningsorganisatie (bijvoorbeeld: CSG, Arkin, WSG, LDH)	Ja/nee	3	
De vrouw heeft de afgelopen 5 jaar te maken gehad met betrokkenheid van de politie door vermoedens van slachtoffer- en/of daderschap	Ja/nee	3	
De vrouw is in de afgelopen 5 jaar minimaal 3 keer als vermist opgegeven door haar familie en/of kennissen/vrienden, bij de politie en/of andere (zorg)instelling en/of is door de politie zonder toestemming van bevoegd gezag in een andere gemeente gevonden	Ja/Nee	3	
In de afgelopen 5 jaar zijn er minimaal 5 meldingen gedaan bij de leerplichtambtenaar en/of de vrouw is een (middelbare) schoolverlater.	Ja/Nee	1	
Totaal		30	

B. Dynamische factoren	Lage categorie (0 punt)	Gemiddeld (1 punten)	Hoge categorie (2 punten)	Toelichting regisseur	Aantal punten
Wonen					
1. Huidige woonvorm	Vaste woonruimte (stabiel in eigen gezin/familie, eigen woning, begeleid wonen)	Tijdelijke huisvesting	Geen vaste woon- of verblijfplaats /zwervend		
2. woonomgeving	Geen problemen/ bijzonderheden woonomgeving. Geen relatie woonomgeving met het risicodrag	Vrouw heeft laag aantal bijzonderheden w.b.t. woonomgeving en/of woont in de buurt van aantal risicovolle contacten/ plegers.	Vrouw heeft een onstabiele/onzekere woonsituatie en er is dreiging van dakloosheid. En/of vrouw woont dichtbij plegers seksueel geweld / risicovolle contacten.		
Opleiding/werk					
3. Opleiding/werk (houding)	Vrouw is gemotiveerd voor school/werk en wil graag werken om in levensonderhoud te kunnen voorzien.	De houding ten opzichte van werk/scholing is ambivalent: vrouw vindt werk/scholing ene keer leuk/zinnig en andere keer niet. Matige motivatie. Is in staat baan te behouden en/of naar school te gaan.	Vrouw is ongemotiveerd voor school/werk. Vrouw komt op andere manieren rond (criminaliteit / sociale kring / risicovolle contacten/ familie).		
4. Opleiding/werk (huidige situatie)	Vrouw werkt fulltime of parttime, in vast dienstverband of via het uitzendbureau, of volgt een opleiding al dan niet in combinatie met andere taken (zorgtaken, behandeling, dagbestedingstaken).	Vrouw is werkzoekend en/of heeft werk op onregelmatige basis.	Vrouw is werkloos en/of volgt geen opleiding.		
5. Vaardigheden	Vrouw heeft opleiding afgerond of is bezig met een opleiding. Vrouw bezit over vaardigheden die aansluiten bij de arbeidsmarkt, bijvoorbeeld relevante werkervaring.	Vrouw heeft weinig vaardigheden die aansluiten bij de arbeidsmarkt en weinig tot geen werkervaring die bruikbaar is.	Vrouw heeft geen beroepsvaardigheden of opleiding die van pas komen op de arbeidsmarkt. Vrouw heeft geen arbeidsverleden. Vrouw heeft leerproblemen (gehad) die nog steeds een belemmering vormen bij het kunnen volgen van een opleiding.		
Financiële situatie					
6. Bron van inkomsten	Vrouw heeft eigen inkomen (inkomen uit vast of tijdelijk/freelance werk, uitkering / studiefinanciering).	Inkomen grotendeels afhankelijk van anderen.	Vrouw heeft geen inkomen en/of inkomen volledig afhankelijk van anderen of illegale praktijken.		
7. Financiële situatie (huidig)	Vrouw heeft een stabiele en gezonde financiële situatie. Vrouw kan redelijk (goed) met geld omgaan.	Vrouw kan de financiële situatie niet altijd of tijdelijk niet overzien. Geen stabiel inkomen maar wel genoeg voor dagelijkse levensbehoeften. Bij eventuele schulden is professionele hulp gestart.	Vrouw kan financiële situatie niet overzien. Er is geen eigen, stabiele bron van inkomsten. Langdurig patroon van schulden.		

8. Verslavingsgedrag waardoor onvoldoende geld beschikbaar is?	Nee	Ja, maar hiervoor is een behandeling gestart.	Ja, bijvoorbeeld gokschulden, koopziekte, verslaving van alcohol en/of drugs.		
<u>Relaties met partner, gezin en familie</u>					
9. Ervaring met hechte relaties	Vrouw is in staat om relaties aan te gaan die worden gekenmerkt door positieve gevoelens, gelijkwaardigheid en wederkerigheid.	Vrouw heeft zowel goede als minder goede relaties. Zij heeft alleen kortdurende, hechte relaties en wil eigenlijk een langdurige relatie. Zij heeft een ongelukkige partnerkeuze gehad, lijkt zich dit te realiseren en wil daar wat aan doen.	Vrouw zit in destructieve patronen: relaties worden gekenmerkt door fysiek, emotioneel of seksueel geweld. Vrouw vertelt dit zelf of geeft dit toe in een gesprek met de professional dan wel de professional stelt dit vast. De meeste relaties die de vrouw aangaat zijn van korte duur, oppervlakkig en/of houden niet lang stand.		
10. Huidige partner, gezin en familie	De relaties met partner, gezin en familie zijn sterk en beschermend wanneer het gaat om het voorkomen van risicogedrag. Partner, familie en/of gezinsleden steunen vrouw en helpen risicogedrag te voorkomen.	Er zijn problemen in de partner-gezins- en/of familierelaties, maar er is wel een zekere mate van respect en zorg voor elkaar. Iedereen doet zijn best om het goede te doen en steun te bieden.	De partner-, gezin-, en/of familierelaties zijn destructief en beschadigend voor de vrouw. De relaties en het problematische gedrag hangen samen.		
<u>5. Relaties met vrienden en kennissen</u>					
11. Vrienden- en kennissenkring	Vrouw heeft een sterk sociaal netwerk. Dit netwerk keurt seksueel grensoverschrijdend gedrag af. Vrouw heeft momenteel geen banden met plegers van seksueel geweld en/of het criminele circuit.	Vrouw ziet dat zij verkeerde vrienden/kennissen heeft, maar kan daar nog niets in veranderen. Laat zien dat zij weet wat het aandeel van deze vriendschappen/kennissen is in het risicogedrag of drugsgebruik. Heeft (nog) geen sociaal netwerk buiten deze vriendenkring/netwerk, maar lijkt er wel de waarde van in te zien. Vrouw heeft enkele, incidentele contacten buiten dit netwerk.	Vrouw heeft vooral criminele vrienden die haar sterken in het vertonen van seksueel grensoverschrijdend gedrag en/of ander risicogedrag. Of vrouw verkeert in sociaal isolement.		
12. Beïnvloeding door vriendenkring	Vrouw laat zich niet gebruiken, wordt niet beïnvloed door anderen, groepsdruk of verwachtingen van vrienden/kennissen. Vrouw bezit de vaardigheden om eigen keuzes te maken los van het	Vrouw vindt het belangrijk wat haar vriendenkring van haar vindt en probeert zich te voegen naar het gedachtegoed van haar vriendenkring. Vrouw heeft inzicht op de invloed van deze en	Vrouw is volledig afhankelijk in denken en gedrag van wat vriendenkring vindt en doet. Hun mening is maatgevend voor wat de vrouw denkt en doet. Wordt gemakkelijk meegesleept in risicogedrag van vriendenkring.		

	gedachtegoed van haar vriendenkring en/of andere contacten.	wil daar eventueel wat aan doen.			
<u>Seksualiteit / identiteit</u>					
13. Seksuele ontwikkeling	Vrouw maakt keuzes op basis de 6 criteria van het vlaggensysteem; gelijkwaardigheid, vrijwilligheid, leeftijdsadequaat, contextadequaat, zelfrespect en ontwikkelingsadequaat ² .	Vrouw heeft vaker verkeerde relaties/partners (gehad). Vrouw heeft inzicht in haar aandeel van deze problematische relatie(s). Ze wil daar andere keuzes in maken maar het lukt (nog) niet de relatie te verbreken.	Vrouw zit in afhankelijkheidsrelatie die zich kenmerkt door onvrijwilligheid ongelijkheid en ongelijkwaardigheid waarbij fysiek/seksueel geweld en/of verbaal geweld aanwezig is of er zijn concrete zorgen/vermoedens hiervan.		
14. Seksueel gedrag	Vrouw wordt niet in verband gebracht met seksuele afwerkplekken.	Vrouw wordt incidenteel gelinkt aan plekken die bekend staan waar seksueel grensoverschrijdend gedrag plaatsvindt of op plekken die gelinkt worden aan seksueel grensoverschrijdend gedrag en/of seksueel geweld al dan niet in combinatie met drugsgebruik of criminaliteit.	Er zijn diverse meldingen/zorgen dat vrouw zich bevindt op plekken die gelinkt worden aan afwerkplekken zoals auto's/ parken/ garageboxen / hotels. Professionals maken zich zorgen dat er sprake is van seksueel geweld en seksueel grensoverschrijdend gedrag.		
15. Zelfrespect en seksualiteit	Vrouw maakt keuzes die laten zien dat er een mate van eigenwaarde is en dat zelfrespect een belangrijk onderdeel is van de identiteitsvorming. Vrouw gedraagt zich op een manier die niet wordt gelinkt aan seksueel wervend gedrag.	Vrouw vertoont in sommige situaties seksueel wervend gedrag, spreekt mannen aan, voert seksuele handelingen uit die niet passend zijn bij de situatie. Soms met meerdere jongens tegelijk of op plekken die niet passend zijn bij het vormgeven van seksualiteit (boxen, auto's, parkeerplekken, parken)	Vrouw heeft veel vluchtige en wisselende seksuele contacten, al dan niet in ruil voor onderdak, drugs of geld. Wordt van hand tot hand gegeven en staat bekend om haar seksualiteit en als gemakkelijke prooi.		
<u>Middelengebruik</u>					
16. Frequentie	Gebruikt minder dan eens per week	Gebruikt minstens twee keer per week of eens per week in grote hoeveelheden	Gebruikt drie keer per week tot dagelijks		
17. Positie middelengebruik in leven	Druggebruik is een nevenactiviteit voor de vrouw: het bepaalt niet haar dagelijks leven of ze gebruikt niet.	Een groot deel van de dag draait om het gebruiken van drugs. Vrouw staat open om dit te veranderen en/of hulp te zoeken.	Het grootste gedeelte van de dag is de vrouw bezig met drugs: gebruik, het verkrijgen van drugs of het geld verwerven voor drugs. Het is de dagelijkse hoofdactiviteit, waar het meeste geld aan op gaat. Contacten heeft de vrouw vrijwel alleen met mede-gebruikers en dealers.		

			Dealen om de eigen verslaving te kunnen bekostigen valt hier ook onder.		
18. Relatie middelengebruik en gevaar vrouw	Er zijn geen aanwijzingen dat het drugsgebruik van de vrouw direct gevaar oplevert voor de vrouw zelf of anderen.	Er zijn aanwijzingen in het gesprek en/of dossier dat druggebruik een direct gevaar oplevert voor de vrouw zelf of anderen, maar deze aanwijzingen zijn niet eenduidig.	Er zijn duidelijke aanwijzingen in het gesprek en/of er is bewijs in het dossier dat druggebruik leidt tot direct gevaar (risico op letsel) voor de vrouw zelf of anderen (bijvoorbeeld: geweld, zeden, verkeer, brand)		
8. Alcoholgebruik					
19. Frequentie	Vrouw drinkt niet of niet zo dat het dagelijks leven erdoor beïnvloed wordt.	Vrouw drinkt regelmatig en haar drinkgedrag heeft enige invloed op het dagelijks functioneren. Zij lijkt wel in te zien dat zij te veel drinkt en staat open voor hulp.	Vrouw drinkt te veel en kan niet functioneren zonder alcohol. Excessief drinken is een patroon dat in elk geval de laatste 6 maanden aanwezig is.		
20. Relatie alcoholgebruik en gevaar vrouw	Professionals zien geen aanwijzingen dat het alcoholgebruik van de vrouw direct gevaar vormt voor de vrouw of anderen.	Professionals hebben een aantal aanwijzingen dat het alcoholgebruik van de vrouw direct gevaar oplevert voor de vrouw zelf of anderen, maar deze aanwijzingen zijn niet eenduidig.	Professionals hebben meerdere aanwijzingen dat alcoholgebruik leidt tot direct gevaar (risico op letsel) voor de vrouw zelf of anderen (bijvoorbeeld: geweld, zeden, verkeer, brand).		
9. Denkpatronen, gedrag en vaardigheden					
21. Sociale en interpersoonlijke vaardigheden	Vrouw beweegt zich sociaal zoals gelet op leeftijd, achtergrond, levenservaring en opleiding van haar verwacht kan worden. Is in staat om sociale situaties in te schatten, relaties aan te gaan. Vrouw kan gevoelens van anderen herkennen en erkennen.	Vrouw is sociaal onhandig. Zij beoordeelt sociale situaties niet altijd goed en vergeet wel eens de gevoelens van anderen (bv slachtoffer) op waarde te schatten	Vrouw kan zich sociaal niet staande houden, is sociaal niet vaardig. Zij begrijpt sociale situaties niet goed en handelt daarin niet zoals verwacht. Zij is niet in staat zich in gevoelens van een ander te verplaatsen. Gedrag kan variëren van extreem verlegen, teruggetrokken tot grenzend aan agressief gedrag.		
22. Impulsiviteit	Vrouw handelt niet impulsief maar doordacht.	Vrouw handelt in sommige situaties impulsief en in andere niet. Kan zich niet lang concentreren op één ding, zoekt dan weer wat nieuws. Heeft wel enig inzicht in haar gedrag, maar heeft er geen echte controle over. Of: impulsiviteit is onderdeel van de behandeling.	Vrouw handelt in de meeste situaties impulsief. Vrouw denkt niet na over haar handelen, ook niet achteraf. Heeft alleen aandacht voor zichzelf. Heeft geen enkel inzicht in oorzaak-gevolg relaties en haar eigen aandeel daarin.		
23. Dominant gedrag	Vrouw stelt zich niet op als 'de baas'. Is soms volgzzaam, soms leidend.	Vrouw laat in bepaalde situaties niet met zich spotten. Zij kan incidenteel overheersend en	Vrouw stelt zich in de meeste situaties op als de baas. Laat zich door niemand iets vertellen. Zij		

		dwingend zijn; dwingt dit incidenteel af met verbaal of fysiek geweld.	handhaaft zich met verbaal of fysiek geweld en/of met manipulatief gedrag.		
24. Probleembesef	Vrouw herkent problemen en kan goede voorbeelden geven van de eigen rol erin maar ook van zaken die van belang zijn bij het in stand houden van het probleem.	Vrouw herkent wel enkele problemen, maar is niet consequent in het verklaren ervan of in het erkennen van de eigen rol.	Vrouw ontkent dat er problemen zijn die zij niet aan kan. Legt de oorzaak voor problemen volledig buiten zichzelf. De vrouw geeft aan dat de problemen veroorzaakt werden door gebeurtenissen/ factoren uit het verleden.		
25. Probleemhantering	De vrouw kan problemen identificeren en beoordelen of zij dit alleen aan kan of hulp nodig heeft. Zo nodig zoekt zij hulp. De vrouw is daarbij in staat ook het eigen aandeel in het oplossen van het probleem scherp te houden. Het proces en het doel van het oplossen van het probleem staan scherp voor ogen.	De vrouw heeft een aantal vaste oplossingsstrategieën voor problemen die zij heeft. Is tijdens het oplossen van problemen makkelijk afgeleid door bijzaken, komt dan niet meer tot een oplossing. Doet alternatieve oplossingen af als te moeilijk of te duur.	De vrouw legt oplossingen en verantwoordelijkheid voor oplossingen van problemen buiten zichzelf. Verwijt anderen dat problemen niet opgelost worden. Ziet niet de noodzaak in om zelf iets te doen aan het oplossen van problemen. Gebruikt fysieke of verbale agressie om problemen op te lossen.		
26. Toekomstperspectief	De vrouw heeft een realistisch beeld van de toekomst dat verder reikt dan de komende 6 maanden. Zij weet ook welke stappen achtereenvolgens genomen moeten worden om dat doel te bereiken.	De vrouw is heel vaag over haar levensdoelen, maar heeft een aantal realistische lange termijn doelen op bepaalde gebieden (bijvoorbeeld: werk, relatie geliefde/vrienden/familie).	De vrouw leeft van dag tot dag, heeft geen doelen of heeft volkomen onrealistische doelen. Beschrijft een carrière die geheel buiten bereik ligt.		
Totaal					

Bijlage 3 Stoplichtmethode

Model PGA-score formulier

Cliënt informatie			
Achternaam			
Voornaam			
Voorletter			
BSN dossiernr.			
Geslacht	☐ M	☐ V	
Leeftijdsgroep	☐ 0-17 jaar	☐ 18-27 jaar	☐ 28+ jaar

Beoordeling					
Datum beoordeling					
Naam beoordelaar					
Rol beoordelaar					
Welke ketenpartner heeft de persoon aangemeld?					
Datum aanmelding					
Reden van aanmelding					
Doelgroep					
Is er sprake van LVB?	☐ Vermoeden ☐ Diagnose ☐ Nvt				
Recidive 'registratie van verdachte van een misdrijf?'					
Datum op-of afschaling					
Waarheen wordt op- of afgeschaald	☐ Regulier politietraject ☐ Lokale PGA ☐ Zorg- en Veiligheidshuis ☐ Lokaal team ☐ Anders				
Exitgesprek					

Algemene opmerkingen & visie cliënt					

Score leefgebieden						
	1. ACUUT	2. NIET	3. BEPERKT	4. VOLDOENDE	5. VOLLEDIG	Opmerkingen
Financiën	☐	☐	☐	☐	☐	
Identiteit	☐	☐	☐	☐	☐	
Houding gedrag en vaardigheden	☐	☐	☐	☐	☐	
Werk en opleiding	☐	☐	☐	☐	☐	
Tijdsbesteding	☐	☐	☐	☐	☐	
Huisvesting	☐	☐	☐	☐	☐	
(Huiselijke) relaties	☐	☐	☐	☐	☐	
Geestelijke gezondheid	☐	☐	☐	☐	☐	
Lichamelijke gezondheid	☐	☐	☐	☐	☐	
Problematisch middelengebruik	☐	☐	☐	☐	☐	
Sociaal netwerk	☐	☐	☐	☐	☐	
Justitie en politie	☐	☐	☐	☐	☐	

Bron: (Veiligheidscoalitie Midden-Nederland)

DSP-groep BV
Van Diemenstraat 410
1013 CR Amsterdam
+31 (0)20 625 75 37

dsp@dsp-groep.nl
KvK 33176766
www.dsp-groep.nl

DSP-groep is een onafhankelijk bureau voor onderzoek, advies en management, gevestigd aan de IJ-oever in Amsterdam. Sinds de oprichting van het bureau in 1984 werken wij veelvuldig in opdracht van de overheid (ministeries, provincies en gemeenten), maar ook voor maatschappelijke organisaties op landelijk, regionaal of lokaal niveau. Het bureau bestaat uit 40 medewerkers en een groot aantal freelancers.

Dienstverlening

Onze inzet is vooral gericht op het ondersteunen van opdrachtgevers bij het aanpakken van complexe beleidsvraagstukken binnen de samenleving. We richten ons daarbij met name op de sociale, ruimtelijke of bestuurlijke kanten van zo'n vraagstuk. In dit kader kunnen we bijvoorbeeld een onderzoek doen, een registratie- of monitorsysteem ontwikkelen, een advies uitbrengen, een beleidsvisie voorbereiden, een plan toetsen of (tijdelijk) het management van een project of organisatie voeren.

Expertise

Onze focus richt zich met name op de sociale, ruimtelijke of bestuurlijke kanten van een vraagstuk. Wij hebben o.a. expertise op het gebied van transitie in het sociaal domein, kwetsbare groepen in de samenleving, openbare orde & veiligheid, wonen, jeugd, sport & cultuur.

Meer weten?

Neem vrijblijvend contact met ons op voor meer informatie of om een afspraak te maken. Bezoek onze website www.dsp-groep.nl voor onze projecten, publicaties en opdrachtgevers.

